

Drömmen

Sedan 1971

DRÖMMEN OM ELIN - EKONOMTIDNINGEN VID LINKÖPINGS UNIVERSITET

NUMMER 3, 2014

Vart är du på väg?

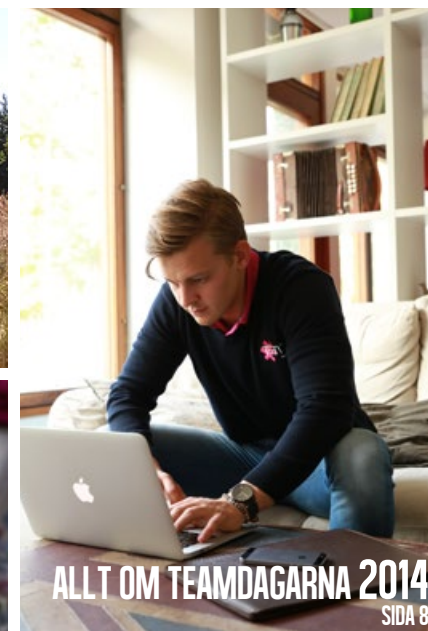
Söker du en karriär som utmanar och får dig att växa?
Skulle du vilja utveckla nya kunskaper i en global organisation?
Vill du bli en del av ett starkt team som hjälper dig att leverera på topp?

Det är din framtid. Hur högt vill du nå?

www.deloitte.se/student

Deloitte.

Innehåll HÖSTNUMRET

DRÖMMEN OM ELIN NUMMER 3, 2014

Drömmen om ELIN är ekonomföreningens medlemstidning. Tidningen startades 1971, trycks i 900 upplagor och ges ut fyra gånger per år.

TRYCK:
Strokirk-Landströms AB

ISSN:
1403-70717

ANNONSER:
ELINs näringslivsutskott

OMSLAG:
Julia Fuentes

ÄGARE:
Ekonomföreningen vid Linköpings Universitet

KONTAKT:
013-122728

**ANSVARIG UTGIVARE OCH
CHEFREDAKTÖR:**
Tobias Tufvesson,
drommen@elin.se
0735-022803

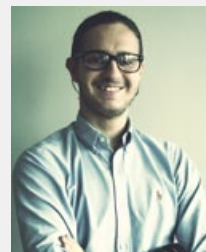
GÄSTSKRIBENTER:
Oskar Lindell
Sofie Åsell

GRAFIK:
Fotografi: Julia Fuentes
Illustrationer: Philip Gilchrist

ELINs huvudsamarbetspartners:

Deloitte.
S|E|B

REDAKTIONEN

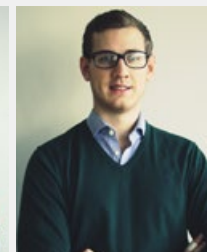
CHEFREDAKTÖR
TOBIAS TUFVESSON

ART DIRECTOR
PHILIP GILCHRIST

KRÖNIKÖR
ANDREAS LARSEN

REDAKTÖR
PER NIBLAEUS

ANALYTIKER
JENS TERNEROT

STATISTIKER
HAMPUSS BERGQVIST

“One is never afraid of the unknown;
one is afraid of the known coming to an end.”

- Jiddu Krishnamurti, 1895- 1986, Indisk filosof

Fjärde och sista året på Civilekonomprogrammet. Det är nu över tre år sedan jag helt spontant, dagen innan uppropet, beslutade mig för att ge det där med Linköping en chans. Utan vidare eftertanke och i ”brist på vettigare saker att göra” satt jag plötsligt i bilen och färdades de cirka 30 milen det är mellan Göteborg och hit. En stad jag bara hastigt besökt för en studentuppvaktning några år tidigare. Kände jag någon på LiU? Nej. Hittade jag i staden? Nej. Var jag obekvämd? Som fan.

“Det som då var det okända har nu blivit det mest kända vi har”

Nu, över 1000 dagar senare, börjar samma känsla sakta infinna sig igen. Allt eftersom vintern kryper närmare kommer också insikten om att man upplever sina tryggt återkommande händelser för sista gången. Sitt sista Nolle-P, sista Luciakraballen, sista tentan... och sen?

Om mindre än ett år kommer Linköpings universitet vara ett avslutat kapitel i boken om mitt liv. Vart i världen jag befinner mig, och vad jag sysselsätter mig med då, har jag ingen aning om.

Det är ett återkommande tema, inte minst under tiden här. Ni som går i ettan har precis lämnat era trygga hemorter. Många av er som precis börjat tredje året har rest ut i världen för att ta sig an nya språk och kulturer under era utlandsterminer. För oss i fyran börjar cirkeln slutas. Den där lätta känslan av obehag vi hade över att komma till en ny stad, har efter fyra år börjat komma tillbaka, men denna gång med ett undantag.

Nu uppstår känslan vid tanken på att lämna. Att lämna den stad man en gång hade samma känsla över att komma till. Det som då var det okända har nu blivit det mest kända vi har, och vad har framtiden att erbjuda som skulle kunna vara bättre än det här?

Tidningen du nu håller i händerna kan ses lite som en resa genom tiden. Vi rör oss i **nutid** där vi möter alumnen Per Sjödel, som berättar vart han är idag och hur resan dit sett ut från studietiden, en tur som har tagit honom jorden runt och lite till. Vi kastar oss även **tillbaka i tiden** för en träff med Kårellens fader, Robert Mattus, mannen bakom vad vi studenter kanske anser är vår heligaste byggnad, och vi besöker det djupaste av Afrika. Där åker vi till ett av alla barnhemmen i Tanzania tillsammans med LiU-tjejen Sofie Åsell. Vi får ta del av hur hon hjälpt barnen på plats att inse att det är de själva som är **framtiden**. Detta trots levnadsförhållanden och livsöden vi inte ens kan jämföra med våra egna.

Förhoppningsvis hjälper det till att lugna några eventuellt oroliga sinnen. Jiddu Krishnamurtis citat är lika klyschigt som det är sant, med det är fortfarande ingenting vi egentligen ska vara rädda för.

Att ta nya steg i livet innebär inte att det som är känt för oss kommer till ett slut, snarare tvärtom, det bara utvidgas.

Tobias Tufvesson

Tobias Tufvesson,
Chefredaktör

PERRAS CYKELHÖRNA

Detta behöver du:

- 1 st. Insexsnnyckel
- 1 st."Punkteringslagarkit" från Statoil
- 1 st. Burk 5-56
- 1 st. Cykelpump
- 1 st. flaska Explorer Vodka
- 1 st. snäll kompis med mobil

Lokalisera din cykel

"Pfft, tror han jag är dum eller?"
Nej. Det tror jag inte. Men lycka till att ramläsa ut 03:10 från valfri kravall och blicka ut över havet med 4000 cyklar i nattmörkret och därefter kombinera rätt cykel med rätt läs (för fick du verkligen med dig rätt nyckel från garderoben...?).

För din cykel

till gårdsplanen och genomför återigen en okulärbesiktning¹. Med tanke på ditt val av cykel bör du finna att kedjan är rostig, hjulen saknar luft, styret är snett och att sadeln är möjlig. Nu börjar allvaret.

Ta av däck

från cykeln. Plocka ut slangarna. Lokalisera hålen. Använd Punkteringslagarkitet för att laga hålen. Sätt tillbaka slangarna på hjulen.

När din cykel är lokaliserad bör du inleda en klassisk okulärbesiktning² för att säkerställa ditt fynd. Du bör leta efter:

- Två hjul av valfri storlek
- Ett styck föremål att vila baken mot under färd
- Valfritt objekt för riktningstyrning
- Ramverk för sammanfogning av ovanstående punkter

Stämmer listan? Grattis! Du tittar nu faktiskt på en cykel. Har du kommit såhär långt bör du klara resten!

Använd insexsnnyckeln för att låta på styret, vrid styret i position, och använd sedan samma verktyg för att spänna fast styret igen.

Misslyckas med att trä gummidäcken över slangarna. Fortsätt försöka och svär högt över hur slangfån krympt utan anledning.

Kasta 5-56:en så långt du kan i vredesmod. Inse att du nu även saknar 5-56.

Inse att du stukit nya hål på slangarna med skruvmejseln. Svår högljutt och sparka omkull cykeln. Res cykeln upp igen och inse att styret blev snett igen av fallet.

Bryt ihop och svep flaskan med Explorer Vodka.

Låna mobilen av den snälla kompis. Ring pären och berätta en tårbrutande historia om hur någon stal din cykel när du somnade med makroboken i händerna.

Leta efter insexsnnyckeln för att åter igen låta på styret. Inse att insexsnnyckeln är spårlöst försvunnen.

Använd en skruvmejsel för att bända gummidäcken på plats. Beskåda stolt ditt mästerverk, och pumpa däcken med cykelpumpen.

Vakna 4 timmar senare och inse att någon stulit både plånbok, mobil och cykel medan du tog dig en "spontan tupplur" på gårdsplanen.

Köp en riktig cykel för pengarna du får från pären.

Tadaa! Du har nu en fullt fungerande, ny och rostfri cykel som kan ta dig vart du vill! Kom ihåg att även fjäska till dig ett ordentligt läs så att den inte blir brutalt stulen igen och att aldrig cykla för långsamt och mer än tre i bredd, då blir man hatad av gud och är inte välkommen i himmelriket. Det är sant.

CYKELGUIDEN

Ja, jag förstår. Jag förstår dig fullkomligt. Du har flyttat hit från en påkostad villalägenhet och ska bli akademiker med allt vad det innebär. Det är en stor förändring. En omställning som du inte sett röken av sen du började grundskolan. Eller nej, detta är tamejfan ännu större. Det är dags att släppa sargen nu. Mammans och pappas bil står inte längre till förfogande likt en ständigt väntande droska varje gång du ska ner och dricka kaffe med väninnorna.

Det är du nu. Bara du och din kropp... och din cykel så klart. Denna stålhäst är din nya bil. Det enda fordon du behöver för att ta dig de drygt 1500 meterna mellan Ryds Centrum Spel & Tobak och ditt andra hem – A-huset.

Så, nu när cykeln i kombination med din studentoverall är de enda materiella ting som säkerställer din överlevnad så har du givetvis sett till att investera i en toppmodern märkescykel av högsta kvalitet.

... för det hade ju varit rent utav korkat att plocka ner den där gamla rostiga cykeln "som ändå står i garaget" att agera som din enda trygghet i att ta dig till och från den instans du faktiskt flyttat hit för att närvara vid ... eller hur?

SUCK, nej, nej, jag förstår "onödiga pengar", "den fanns ju redan där", och "brist på tid".

Men du kan sluta oroa dig, här kommer den ultimata guiden till att serva din (snart) totalt sönderfallna cykel!

¹ Titta på cykeln, förstod du inte det...? "Universitetsstudenten..."
² Se fotnot #1. Samma som förut. Suck.

DRICK INTE SALTVATTEN

Läsåret har när detta går i tryck vaknat till, stapplat igång, jobbat upp fart och rusar nu i full kareta mot horisonten. Allt och ingenting är som vanligt. Drömmen sträcker återigen välkomnande ut sin varma hand och flätar läsarens kalla russinfinger i en kärleksfull hälsning. Hand i hand är vi bamsestarka hörreni.

När havsvatten värms av solen avdunstar vattnet och kvar blir mineralerna i form av kristaller. När allt oviktigt, all utfyllnad, alla administrativa kringverksamheter sköljts bort finns bara essensen kvar – det är då det blir tydligt vad som är viktigt.

Att börja ett nytt kapitel innebär att man avslutar ett annat – livets skeenden avlöser varandra som reinkarnation; den du förut var avgör vem du blir i nästa, och så vidare, om vi ska låta orientaliska metaforer vägleda oss ett tag. Steg för steg byggs vi upp av erfarenhet efter erfarenhet, en kontinuerlig process vars enda variabler är vilken mikrofaser i livet du är i och hur du hanterar det. Sedan avslutas kapitlet, du tar med dig lite stödord och lite muskelminne och kanske någon ny insikt, sedan börjar du på nästa kapitel.

Akta dig bara för papercuts när du vänder blad.

Uppburna av saltvatten flyter saker och ting bra. Oceaner av tid och möjligheter, ni vet. Det här kallas att leva i nuet, denna gång på det dåliga sättet. Att "vara så uppe i det" att vi plaskar runt som badankor och dagdrömmar oss döva inför mammas rop från köket: "Andreas, nu får du komma ut därifrån! Ingen sund människa badar i kallvatten och vem fan leker med badankor när man är 23 år gammal?!"

Pillutta dig morsan, jag har flyttat hemifrån nu och jag badar hur mycket jag vill, med vem jag vill, när jag vill. Samma gäller tandborstning och läggdags. Flyttat hemifrån har förresten många av er som läser det här med gjort nyligen! Det var ju det jag skulle prata om. Som ny i Linköping utgör du ett utmärkt exempel för att konkretisera det här svamlet om nystarter jag inledde med (konkretisering är någonting jag har väldigt svårt med). Det finns mycket intressant och nyttigt att säga om att vara ny i studentlivet, och jag tänkte som vanligt inte prata om något av det. Men en sak som gör sig väldigt tydlig och som dessutom är relaterbart för alla Drömmens läsare oavsett ålder och midjemått är sambandet mellan livsövergång och erfarenhet. Låt oss lasta upp en floskel:

Tiden läker alla sår.

Ouppklarat skit som får ligga kvar och skräpa är givetvis dåligt, men tidens kraft kan lösa det mesta. Det kan också handla om sådant som bara lämnades kvar. Vi har alla lämnat vardagar, stunder, minnen, personer och relationer bakom oss. Allt fick inte följa med till höstterminen i Linköping. Allt fick helt enkelt inte plats i bagaget.

Vattnet avdunstar, kvar blir kontenta och sammanfattning. Det som blir kvar kan vara guldlimpar och det kan vara sår. Oavsett så läker de fint och tas med in i framtiden.

Men se till att det är sår som kristalliseras till ärr, och inte salt som strös i sår. Ja, jag är väldigt nöjd med föregående mening. Nej, det kan inte bli för mycket metaforer.

Eftersom jag vänligt men mycket bestämt förbjuds av chefredaktören att prata om politik (dels för att jag blir för partisk, dels för att riksdagsvalet redan varit när du läser detta) tänker jag inte göra det, men jag vill ändå promota ett ord:

Nolltolerans.

Fast jag lånar det bara, för jag menar på ett annat sätt. Nämligen harmonin i att tolerera noll. Den inre övertygelsen att noll – läget noll, det oskrivna bladet – är okej. Den substanslösa renheten som en nystart kan vara om man låter den komma till tals. Igår och idag är väsenskillda på basis av att endast den senare går att påverka, därför gör den progressiva människan rätt i att lägga fokus på vad som kommer skall, nu, givet förutsättningarna.

Du har börjat på ny kula, sikta mot stjärnorna och träffa en fiskmåls!

Andreas Jansen

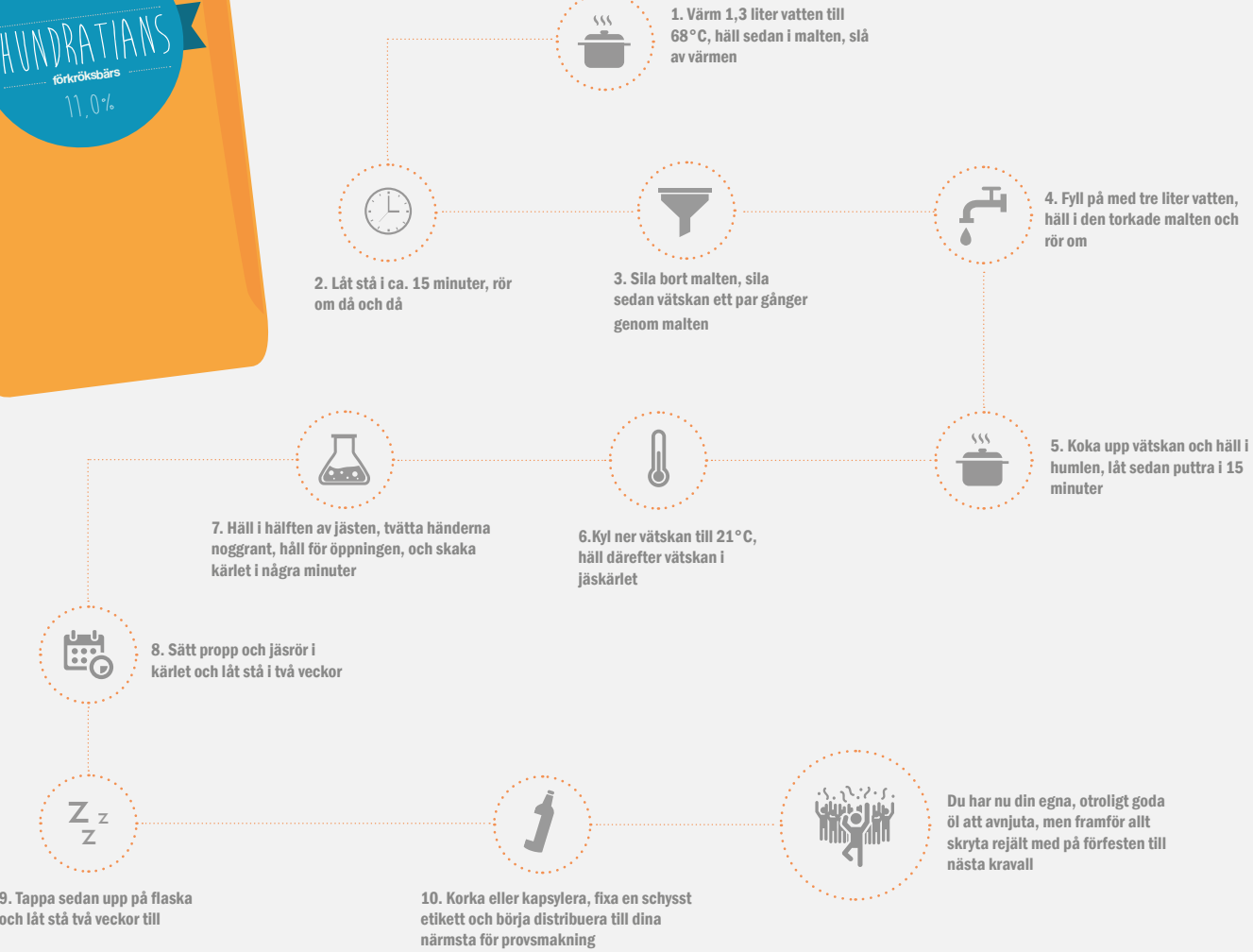
Föreställ dig att du är på väg hem från en lång dag i A-huset. Det är sent i månaden och du ligger redan efter med flertalet fakturor.

Det är inte kul att vara student. Helt plötsligt inser du att du precis blivit klar med din första batch av din helt egna öl. Du ler lite, och ser tillbaka på de fyra hårda veckorna av förberedande, silning, jäsnings, fermentering och så vidare.. Men vi är inte riktigt där ännu.

Börja med att införskaffa följande

- Torkad malt och krossad malt
- Humlepellets
- Jäst
- 5-liters jäskärl av glas
- Termometer
- Hävert
- Kapsyleringsapparat
- Kapsyler
- Desinfektionsvätska
- Silikonpropp
- Jäsrör
- 10 st bruna 33c. glasflaskor

Allt finns att köpa i smärta kit på koks-bryggeriet.se

Du har nu din egna, otroligt goda öl att avnjuta, men framför allt skryta rejält med på förfesten till nästa kravall

TEAMDAGARNAS 30 ÅRSJUBILEUM

* DATA UPPMÄTT SEDAN KOMMITTÉSKIFTE I FEBRUARI 2014 FRÅN FACEBOOK & INSTAGRAM

I SIFFROR

EXPONERING I SOCIALA MEDIER
41% ÖKNING*

KROSSAD MÅLSÄTTNING
80 FÖRETAG
VARAV 11 NYA

LUNCH & LOUNGE
150% BUDGETÖKNING

SÖKTA KONTAKTSAMTAL
270

68
ANTAL CYKLAR MÅLADE

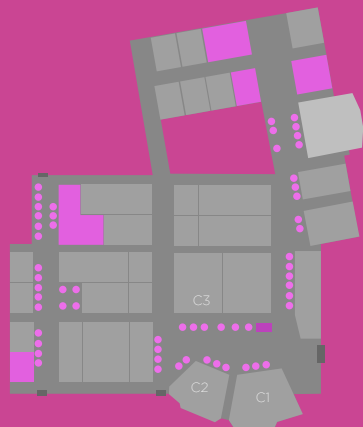
12,500 TIMMAR
NEDLAGDA AV KOMMITTÉN

51 KG
UTDELAT GODIS

3000 KOPPAR
KAFFE DRUCKNA

VAD
HÄNDER
UNDER
MÄSSAN?

SCHEMA: FÖRELÄSNINGAR, WORKSHOPS & GRUPPCASE

TISDAG 30 SEPTEMBER

Tid: 08:00 - 09:30
Sal: A32 **Träna intervjucase med BCG**
Gruppcase med Boston Consulting Group

Tid: 09:15-10:00
Sal: C3 **Från campus till KPMG på 365 dagar**
Frukostföreläsning med KPMG

Tid: 09:15 - 10:45 & 14:00 - 15:30
Sal: A31 **TPS Simulering**
Workshop med Toyota Material Handling

Tid: 12:15 -13:00
Sal: C2 **Doing the Deal - How to be an investment banker**
Lunchföreläsning med SEB

Tid: 16:00 - 18:00
Sal: A32 **Creativity Loves Constraints**
Workshop med Google

Tid: 15:30 - 16:30
Sal: C2 **Från LiU till Guldbaggegalan**
Gästföreläsning med Helena Sandermark

ONSDAG 1 OKTOBER

Tid: 10:00 - 11:00
Sal: C3 **Värdebaserat ledarskap styr ledningen på Centigo**
Fikaföreläsning med Centigo

Tid: 10:15 - 12:00
Sal: A31 **Creating Brands That Matter**
Gruppcase med LynxEye

Tid: 12:15 -13:00
Sal: C2 **Modernt ledarskap i en global organisation**
Lunchföreläsning med KPMG

Tid: 13:15 -15:00
Sal: A31 **Telecom - En slarvig tonåring som behöver växa till sig**
Gruppcase med Tele2

Tid: 15:30 -16:30
Sal: C1 **Snacka snyggt!**
Gästföreläsning med retorikkonsulten och författaren Elaine Eksvärd

UPPLADDNINGSRECEPTET: FYLL MATLÅDAN MED FRAMGÅNG

Någon gång har vi alla stått där. Vilsna med en stor klump i magen och en inre röst som panikartat frågar **"hur hamnade jag här?"** - Senast det hände mig var i februari då staben efter ett 60-tal ansökningar till kommittén skulle välja ut 16 av dessa för att tillsammans under 7 månader lägga ner blod, svett och tårar på att göra århundradets bästa mäs

Är det något jag lärt mig under de här månaderna så är det att klumpen i magen nästan alltid beror på en allt för dåligt värmd matlåda och att den inre rösten många gånger försöker lura vederbörande. Det finns egentligen ingen idé att oroa sig utan istället bara kasta sig ut och köra, allt löser sig liksom ändå.

Precis så här vill jag att du ska tänka när du strosar runt på mässan. Visst kan det uppstå obekväma situationer, att du råkar hälsa på KPMG med frasen "Hej, dricker ni mycket kaffe på PWC" eller att du frågar SEB om "Hur bra ränta har egentligen Swedbank? Jag tänkte nämligen öppna ett konto där", men vad spelar det egentligen för roll? Se till att glida in på mässan med stort självförtroende och känslan av att mässan består av något mer än en drös med företag, goa gästföreläsningar och fräscha lounger. För många studenter kommer den här mässan att vara ett första möte med sin framtida arbetsplats, med sina framtida arbetskamrater.

När jag i november bestämde mig för att söka rollen som projektledare för TEAM 2014 hade jag egentligen bara två mål. Det första var att bara jobba med människor som är bättre än mig själv.

Detta är ett mål som jag helt klart lyckats att nå. Utan att bli allt för sentimental kan jag med säkerhet säga att det inte blivit någon mäs

Det andra målet jag satte upp var föga oväntat att göra en bättre mäs

I slutändan vet både du och jag att det dock är handlingar och inte ord som avgör hur bra mässan faktiskt kommer att bli och där har du ett finger med i spelet.

Faktum är att du har ett större finger med i spelet än vad du tror. För det kvittar faktiskt hur många företag vi lyckats ta in, hur bra gästföreläsare vi får hit eller hur snygg vår katalog är om du inte är där för att uppleva det tillsammans med oss.

Det är för dig vi anordnar den här mässan och jag är stolt med vad vi åstadkommit fram tills idag. Den 30 september och 1 oktober är det upp till dig att själv avgöra, du kommer inte att bli besviken!

Med vänliga hälsningar
Martin Andersson,
Projektledare TEAM 2014

MAGISKA NOLLE-P

Nu när ni äntligen lyckats återhämta er så är det dags att börja reminissa.
Här får ni en liten NH-bild av Elias Köhler. Varsågoda.

MAGISKA NOLLE-P

Nu när ni äntligen lyckats återhämta er så är det dags att börja reminissa.
Här får ni en liten NH-bild av Elias Köhler. Varsågoda.

Jag måste erkänna att när jag satte min första fot i Linköping så var jag inte säker på vad jag höll på med. Jag hade nu klivit ur min trygghetszon. Inte så mycket för att jag inte längre bodde hemma hos mamma och pappa för det var längesedan jag lämnade det boet. Men jag hade nu flyttat till en stad där jag inte kände igen mig, inte hittade och inte visste vart jag skulle undvika att hamna klockan tre en lördag natt. Lugn, jag vet nu att jag ska hålla mig ifrån Skäggetorp.

Jag fick tag i ett boende genom en kompis hemifrån som kände någon som bodde med någon som skulle utomlands. Kanon tänkte jag, men vänta, jag skulle dela en lägenhet med tre människor som jag aldrig träffat innan och inte visste vad de var för några. Lyckligtvis så var samtliga otroligt härliga människor, lätta att ha att göra med och släppte in mig i sin gemenskap redan efter första dagen.

Exakt samma bemötande fick jag när jag träffade mina fantastiska faddrar, mina underbara klasskompisar och alla andra människor i universitetsvärlden. Jag blev lite chockerad faktiskt över hur varm stämning det var och fortfarande är. Efter att ha jobbat inom barn- och handikappomsorgen i fem år så var jag van vid att det inte alltid var så lätt att ha med sina medmänniskor att göra.

Missförstå mig inte, att jobba med människor har gett mig otroliga erfarenheter inför mitt framtida yrkesliv. Jag har lärt mig att inte stressa upp mig i onödan, att det finns alltid någon som har det värre än jag själv och att man aldrig – och då menar jag verkligen aldrig – skall döma en människa utifrån ytliga företeelser.

Detta får mig osökt att tänka på våra ”fejk-nollor”. *Torkel*, hårdrockaren med kajal som var sponsrad av ett välkänt bananföretag med en glad tant på etiketten. *Haddock*, varvspojken som levde för sina båtar och hans älskade skepparpipa. *Garpen*, grabben som alltid gjorde galna saker och brände av halva sin fluga när han skulle flamblera pannkakor efter en blöt utekväll.

Dessa extrema karaktärer som fick de flesta att dra på smilbanden saknar jag något otroligt. Jag menar, vem saknar inte sina fejk-nollor?

Jag minns särskilt kontrasten mellan mitt gamla, civila, liv när jag kom till Flamman för första gången. Litet, kompakt och i en källare. Först var jag lite tveksam men när jag väl landade på källarplan så öppnades en helt ny värld. *Vilket jäkla drag*, för att inte tala om chocken i baren. Jag gjorde min vanliga nu-kör-vi-som-bara-den-beställning och när bartendern återvände med kortläsaren kunde jag läsa ”200”. Visst, check, det är lugnt billigt ändå. Men... sen kommer han tillbaka med en hundralapp och trycker i näven på mig. Chocken var total, jag tänkte att det måste ha blivit något fel. Men hur jag än granskade det medföljande kvittot blev kontentan densamma. *Det var helt sjukt billigt*, för att säga som Grynet hade sagt. Älskade Grynet, var är du?

Det är det som varit genomsyrande sen jag först satte fot i universitetsvärlden, en chock över hur otroligt uppsluppet allting har varit. Vi fick köpa en massa biljetter första dagen för att få komma på de olika nolle-aktiviteterna. Detta påstods vara hårt efterlevt, att biljetten skulle vara med. Men det gick alltid att lösa ändå. Att oavsett hur galet det kunde bli och vad som än hände så fanns det alltid någon där som hjälpte, lyssnade och stöttade.

Och eftersom jag börjat på civilekonomprogrammet lider jag ännu av vissa sviter efter det gränslösa skrikandet vi tvingades ta del i. Jag menar, hallå? Varför gör de så? Men det försvann efter första dagen, nu skriker jag mer än gärna. Högt. Precis när det egentligen inte passar sig. Jag antar att det är det som är det största beviset att även jag är människa och därmed ett flockdjur. Men säg inte det till någon, det är min hemlighet.

Men för att försöka sammanfatta min nolle-p och första tid i Linköping går det väl inte att undvika att säga de tre kännetecknande orden. Regn. Motvind. Uppförsbacke. Detta ständiga regnande, det kunde vara hyffsat väder på förmiddagen men så fort som vi ekonomer klev ut i friheten så kom det likt en elefant med eld i baken. Regnet, blåsten och kort sagt misären. Men trots detta så var samtliga deltagare alltid lika glada och taggade. Jag var tveksam i början när vi fick höra att det skulle bli de bästa två veckorna under vår studietid, men nu är jag benägen att säga att jo, det kan nog faktiskt mycket väl bli så.

Oskar Frisell

Som nyanländ student vid Linköpings universitet är det rådande modet svårt att undvika. I olika färger och modeller är det mest fashionabla klädesplagget just nu lite lätt otvättade snickaroveraller med tveksamma dekorationer och attiraljer. Informationen går isär, åsikter går emot varandra och många hamnar i outhärdlig ovisshet. Vad är egentligen rätt och fel?

Eftersom overallen är det mest affektionsladdade klädesplagg du någonsin kommer besitta juridisk äganderätt över, är det A och O att studentikos perfektion vidhålls vid hanterandet. För inlärningsprocessen ska gå till så smidigt så möjligt presenteras här Drömmens ultimata guide till den perfekta overallen. Så nu lilla ettan, kan du bara läsa och njuta av att svaren serveras på silverfat.

Mmm.. MÄRKEN

Som ni kanske har lagt märke (*pun intended*) till så är majoriten av alla overaller täckta av tygmärken. Dessa märken är någonting oftast införskaffas i samband med event, men också för att visa representation till diverse föreningar och utskott. När ett märke är införskaffat ska det sedan med vördnad fästas på overallen. Hur fästmetoden i sig går till är en fråga för ambitionsnivå. Den ambitiösa väljer tveklöst att sy, vilket också ger det mest hållbara resultatet. Skalan faller sedan till textil-lim och limpistol, beroende på tålmod, och slutar på häftapparat. (*Ja, vi har sett folk som har testat det på riktigt, INTE att rekommendera*)

Tumregeln säger att ju kärare eventet/utskottet/föreningen ligger dig om hjärtat, desto närmare skrevet får den plats. Vissa traditioner säger dock att HG:s märke sitter bäst på höger bakficka, men inget är skrivet i sten.

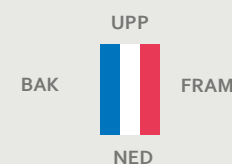
KNYTNING

En konst för sig. Smartast är att be en inte allt för frånvarande kompis i de högre årskurserna visa dig vägen, men för den som vill luta sig mot den skriftliga guidens klassiska anvisning gör vi här ett försök.

- När overallen är på plats och bältet är ordentligt spänt bör ryggplattan hänga majestätiskt ner på baksidan. Vid en blick på sidorna finns det nu två punkter där axelsömmarna möts (*och bildar ett T*). Vid en greppning av den främre av dessa punkter kan man på ett säkert sätt omsluta sitt akterparti med ryggplattan.
- Man för sedan armarna in framför magen och knyter samman dessa i en klassisk överhandsknop (alltså en vanlig knut, men det ska inte behöva förtydligas nu när ni går på universitetet).
- Därefter håller man den ena armen sträckt rakt ut, samtidigt som man för den armen andra runt denne i en rörelse för att skapa ännu en överhandsknop.
- Detta gör armdelarna nu blir av olika längd. Man vrider nu hela knuten ett varv bakåt och låter den längre armen falla graciöst över nyss vänd knut. Eventuella hängande knappar och dylikt kan nu ordentligt vikas in under de omslutande armarna. Voilå. Du är klar.

Rrr... REVÄRER

På sidan av overallen ska det sitta revärer, detta så att man inte riskerar att misstolkas för någon annan student med vit overall (typ PA!). Revärerna är röda respektive blåa och fästes med den röda färgen framtill (rött mot hjärtat för er som har svårt att hålla koll). Mellan den röda och den blåa lämnas ett lika brett utrymme som kan sägas representera en vit revär. Revärerna finns att tillgå i vilken välsorterad sybutik som helst och fästes enklast genom att ge allt till sin mamma och muta med godis (även lim, nål & tråd är beprövat). Det bör alltså se ut som följande:

NAMNET, FÖRSTÅS

Nu när du äntligen blivit av med din nollefluga är det viktigt att både du, killen i baren och de snälla tanterna på akuten vet vad du heter! Det är därför smart att dekorera detta underbara plagg med ditt förtjusande namn.

Namnet ska sitta på benet och läsas uppifrån och ner. Det spelar absolut ingen roll vilket ben du har ditt namn på, så länge det är på **höger** ben. Namnet bör tillverkas i slitstarkt material som inte fransar sig och därefter fästas ordentligt. Här bör nål och tråd starkt övervägas även för den häftapparatsentusiastiske.

DRÖMMEN SOM BLEV VERKLIGHET

14 dagar utan el, rinnande vatten och ordentliga tak. I ett land där aga och tvångsarbete hör till vardagen för eleverna i skolorna. Det är en beskrivning av ett land som få turister skulle attraheras av att besöka, än mindre betala för att få uppleva. Men var just är just det som Sofie gjorde. Här är en berättelse från hjärtat av världens fattigaste kontinent, från djupet av Tanzania.

Den 23:e november 2013 var för många bara ännu en trött kväll i ordningen. Den kalla luften ackompanjerades av det, i Sverige karaktäriserande, mörkret och vintern blev mer och mer påtaglig för varje dag som gick. I Linköping var det ännu en gång dags för den traditionella årsbanketten. I år var det hotell Ekoxen som huserade festligheterna och på agendan stod, som alltid, utdelningen av det åtråvärda stipendiet – ELINs Dröm.

För det var just en dröm som Sofie Åsell hade när hon gick upp för de nypolerade trappstegen till hotellet den där kvällen i november. En dröm om att få skapa drömmar för andra. En dröm om att få återvända till den lilla bergsbyn i afrikanska Tanzania för att ännu en gång få tända ett framtidshopp för barnen på barnhemmet där. När kvällen led mot sitt slut och Sofie tog sig hem mot sin lägenhet i Colonia var novemberkänslan som bortblåst. Varken kyla eller mörker kunde störa den dröm som präglat hennes sinne under kvällens gång. För när Ekoxen stängde sina dörrar och släckte ljuset hade en väsentlig förändring skett i hennes liv.

Drömmen hade blivit verklighet.

Det var den 19:e juli 2014 som jag satte foten i Tanzania för tredje gången på två år. 44 timmar efter att ha lämnat ett sommarsoligt Stockholm tillsammans med min reskamrat Linnéa hade jag äntligen anlänt till den lilla bergsbyn Matanana i centrala Tanzania.

Trots den omständliga resan var tröttheten som bortblåst när glädjen av de barnen som omfamnade oss vid ankomsten snabbt smittade av sig på oss. Det var eftermiddag och bara få timmar kvar till solnedgång. Efter att ha packat upp pannlampan och riggat myggnätet var det dags att bege sig till elden.

Runt elden samlas alla barn och personalen för att be en kvällsbön och sjunga en sång innan middagen: bönor och ris. Till och med min torraste matlåda, som brukar bli vald sist hemma i frysen, är en festmåltid i jämförelse. Men detta är ingen man tänker på i denna stund. Istället jublar vi tillsammans med barnen över riset, en relativt dyr råvara som inte tillhör vardagen i Matanana.

Det var här som vi nu skulle bo i 14 dagar, utan vare sig el eller rinnande vatten. Matanana är en liten by med cirka 500 hus. Ingen vet säkert, men troligtvis är över 25 % av befolkningen är drabbade av HIV.

“Det hör till vardagen i Matanana att barnen tvingas jobba för läraren istället för att studera.

På barnhemmet bor 18 föräldralösa barn som alla har blivit placerade där på grund av sina tragiska bakgrunder och familjeförhållanden.

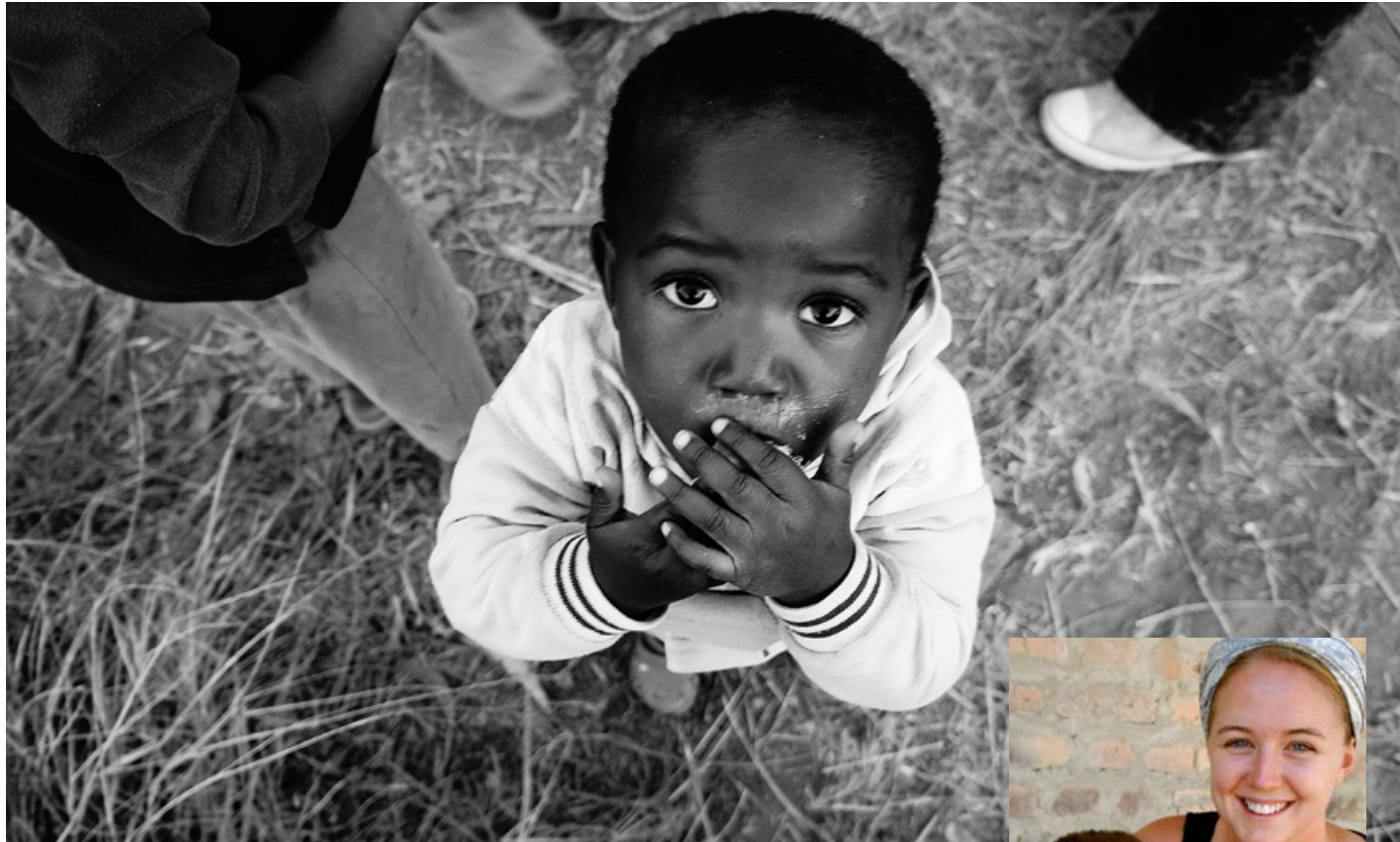
Detta är dock inget som märks av när vi närmar oss gården morgonen därpå och möts av ropen ”Mamma Sofie”.

Måndagen inleds i ett av alla halmtakshusen med ett möte med Salome, den afrikanska kvinnan som driver barnhemmet. Runt Salome sitter fem små föräldralösa barn, som hon matar med gröt medan vi diskuterar vad som behövs göras för barnhemmet.

Salome berättar att barnen behöver både filter och madrasser, det är nämligen vinter i Tanzania och i bergsbyn kan det bli närmare nollgradigt under natten. Två av barnen är dessutom undernärda och i behov av en bättre, utökad, kost.

På eftermiddagen åker vi ner till grannbyn för att köpa färg. Väggarna i klassrummen i den lokala skolan är slitna och behöver ny färg. Afrikanerna ger ofta överpris till oss ”Mzungus”, som vita personer kallas där, så det gäller att pruta.

När vi målar står ca tio skolbarn med upptryckta näsor och tittar med häpnad in genom fönstret där vi står med varsin roller i handen. I varje skolklass går det ungefär 50 elever, varav de flesta regelbundet blir slagna i skolan. Det hör till vardagen i Matanana att barnen tvingas jobba för läraren istället för att studera.

Samtidigt som vi målar ser vi barn som blir slagna på skolgården. När vi springer ut och konfronterar lärarinnan ger hon oss bara ett flin tillbaka. Detta trots att Tanzania har stränga lagar mot barnaga. Vi konstaterar att vi tyvärr inte kan ändra skolsystemet under våra två veckor där, och går tillbaka in i klassrummet och skriver *"Children are the future"* med färgglada bokstäver på väggen. Hoppas att de någon gång i framtiden kommer att förstå budskapet.

Dagarna i Tanzania flyter på och vi försöker hinna med så mycket så möjligt. Vi ägnar dagarna åt att åka ut till olika familjer för att dela ut ris, majs och kläder. Vi åker till sjukhuset med de HIV-positiva barnen och får efter en lång föreläsning på Swahili av läkaren hämta ut bromsmedicin. Vi leker med barnen på barnhemmet, går på picknick, blåser såpbubblor och leker med ballonger.

En kväll spelar vi fotboll med de nyinköpta fotbollarna som Play for Charity har varit med och sponsrat. Det är barnen mot "Mzungus" och vi förlorar stort...

Pengarna som samlades in på Play for Charity blev i tanzaniansk valuta 2 000 000 shilling, vilket motsvarar mer än vad en bybo från Matanana kan spara ihop till under en hel livstid.

Pengarna gick till specialmat åt de undernärda barnen, fyra "hjälppaket" till familjerna på landsbygden (som inte hade mat för dagen), tio fotbollar, 40 filter, 20 madrasser, färgen för att renovera skolan och skolavgifter för tio barn. Trots detta finns det fortfarande pengar kvar som kommer gå till dagliga utgifter på barnhemmet.

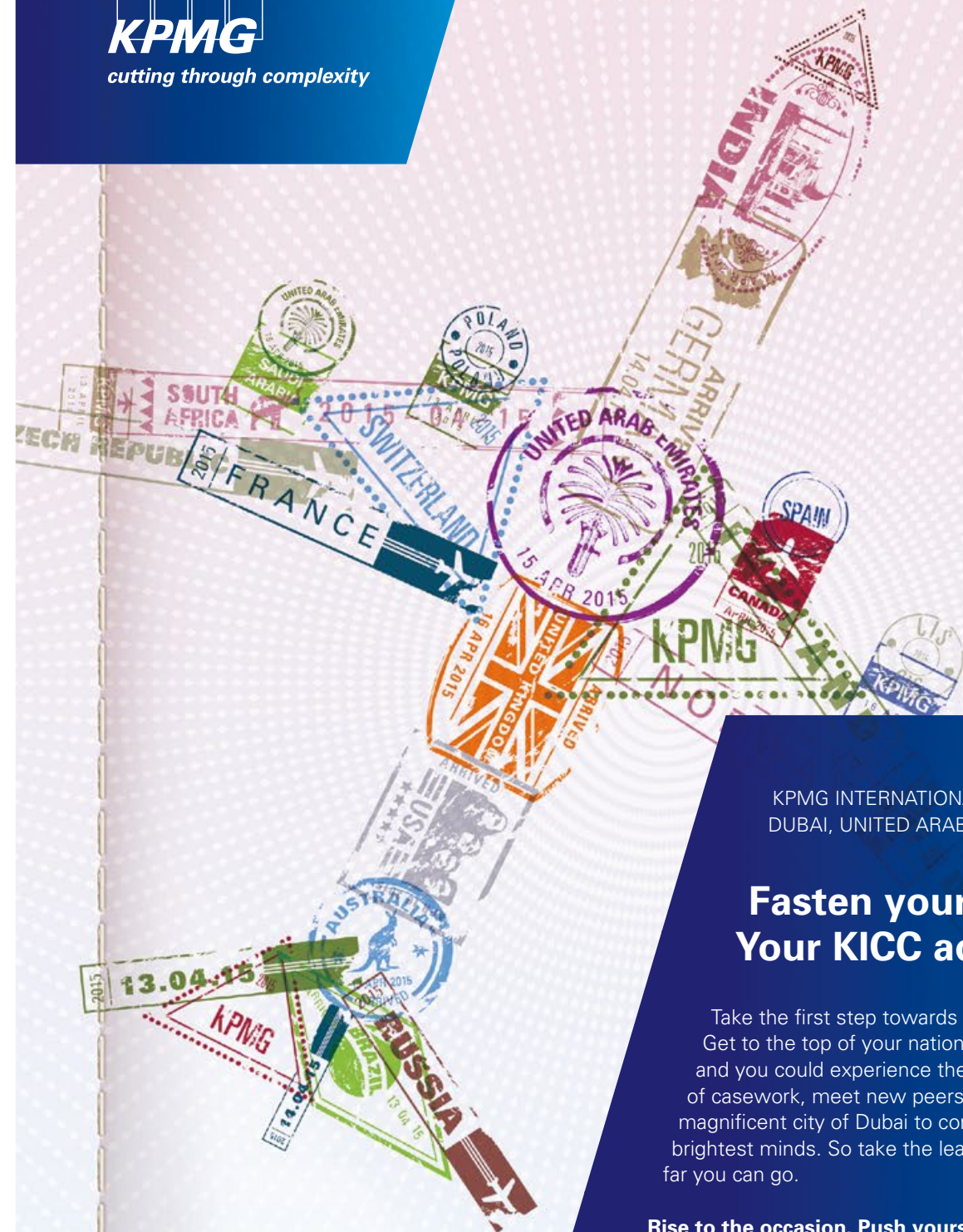
Stort tack till alla er som var med på Play for Charity och bidrog till att göra detta möjligt. Slutligen vill jag även tacka ELIN-styrelsen och tidigare ordförande Jacob Nordin för Drömmen-stipendiet som gjorde det möjligt för mig att åka ner till Tanzania i sommar. Tänk att det krävs så lite för oss att göra så stor skillnad för dem. Vad vi tar för givet kan de inte drömma om. Så vad ni än gör, glöm inte: *Children are the future.*

FAKTA OM TANZANIA:

Huvudstad: Dodoma
Befolkningsmängd: 49,6 miljoner
Språk: Kiswahili, Swahili, Engelska, Arabiska samt flertalet lokala språk
Självständighet: 1964
Styre: President Jakaya Kikwete samt Regeringschef Mizengo Pinda

KPMG
 cutting through complexity

KPMG INTERNATIONAL CASE COMPETITION 2015
 DUBAI, UNITED ARAB EMIRATES

Fasten your seatbelt. Your KICC adventure awaits.

Take the first step towards an extraordinary career. Get to the top of your national case competition and you could experience the fast-paced world of casework, meet new peers and travel to the magnificent city of Dubai to compete among the brightest minds. So take the leap – and see how far you can go.

Rise to the occasion. Push yourself. Go beyond.

Apply before October 19 at facebook.com/KPMGcase

In partnership with

Per Sjödell

FRÅN RYD TILL RIAD

Vad händer egentligen efter studierna? Allt eftersom examen kryper närmare ökar även ångesten för många. Exjobbet ska vara fixat och karriären ska vara klar in i minsta detalj. Eller? Efter examen från civilekonomprogrammet 1997 har han levt ett liv som tagit honom jorden runt, både i och utanför jobbet. Nu är han tillbaka i Sverige som VD för FISKARS, men resan dit har varit långt ifrån spikrak och allt har inte varit skrivet i sten. Numrets alumn heter Per Sjödell.

17 år har jag hunnit jobba vid det här laget. Lite av halvlek i livet och dags att stanna upp och reflektera över vad jag egentligen pysslat med den här tiden. Om jag under mina år i Linköping, där jag satt i min etta med kokvrå, lätt bakis och med 1000-tals sidor makroekonomi att plugga, hade kunnat blicka 17 år in i framtiden så hade jag nog varit ganska nöjd med resultatet.

Vägen dit har dock inte gått via strategier kring att varken bygga ett optimalt CV eller ta jobb av taktiska skäl. Jag har alltid varit lustdriven i det jag gör och alltid valt jobb utifrån människorna och varumärkena snarare än vad som förväntas av mig (jag borde väl egentligen gått på Handels i Stockholm eftersom jag hade 4.9 i slutbetyg, med största säkerhet var det i alla fall vad som förväntades av mig). När jag tog examen 1997 var arbetsmarknaden tuff och vi fick alla söka en rad jobb. Så småningom var jag aktuell för ett antal managementkonsultbolag som var "the shit" på den tiden. Av en slump hamnade jag också på en intervju för Lantmännenägda Cerealia (*totalt osexigt företag i spannmålsbranschen, men med kul varumärken så som Kungsörnen, AXA, Start, Hatting, Nord Mills mfl.*)

Efter att ha träffat koncernchefen, en mycket karismatisk man, så bestämde jag snabbt att strunta i konsultkarriären och istället ta det betydligt sämre betalda jobbet som trainee på Cerealia.

Åren som följde fick jag vara med om företagsförvärv, nedläggningar av produktionssanläggningar, ett år i Ukraina samt massor av roliga reklamkampanjer. Det blev enormt lärorika år tack vare en chef som trodde på mig och gav mig den bästa starten man kan få i yrkeslivet.

Det handlar om butiksdrift, sortiment och kommunikation. Oavsett om man säljer mjölk eller jeans.

Det är också denna typ av vägval som präglat hela mitt yrkesliv, att våga lite, att gå på magkänsla och att välja sammanhang och människor, snarare än vad som är bäst betalt och det man förväntas göra. Det har fungerat utmärkt för mig, men andra skulle säkert hata det.

Efter att däremellan haft en kortare sejour i reklambranschen började jag på ICA som reklamchef och senare marknadskommunikationschef. Detta fina, älskade och fantastiska ICA! Jag fick förmånen att vara med ICA när deras nuvarande varumärkesplattform sattes och designstrategierna för EMV (egna märkesvaror), butiks- och reklamkoncept som denna innebar utvecklades. Alla känner nog till ICA:s framgångsrika reklamsåpa som skapades under denna tidsperiod.

Vår chef, marknadsdirektören Ingrid Jonasson Blank, är enligt min mening landets vassaste kommunikatör och det arbete hon ledde oss igenom används fortfarande av ICA nu 10 år senare. Ingrid blev en nära vän och var ett av mina viktigaste bollplank.

Sedan var det dags att byta mat mot mode, enligt headhunters ett ologiskt val, men enligt mig ett väldigt kul sådant. Det handlar om butiksdrift, sortiment och kommunikation. Oavsett om man säljer mjölk eller jeans. GANT, ett amerikanskt varumärke som grundades 1949 i USA har sedan 90-talet ägts och drivits från Sverige. Företaget var under denna tid

inne i en spännande fas. Vi expanderade till Asien, förnygrade varumärket med Ruggerkollektionen, lanserade Gant Woman och reste jorden runt. Vi var ett ungt ledningsteam som jobbade dygnet runt, med begränsade resurser, men oj vad vi älskade det. Bolaget hann både börsintroduceras och köpas upp under dessa år. Jag umgås fortfarande med många ex-kollegor från GANT-tiden. Jag jobbade först som VD för det svenska dotterbolaget och sedan även internationellt med ansvar för global retail, varumärke, marknadsföring och PR. Modevärlden är magisk, jag älskar människorna, som dras likt nattfjärilrar mot catwalkens ljus, de globala miljöerna och att vara i takt med samtliga intryck av samtiden. Jag trivdes som en fisk i vattnet.

Fortsätter på nästa uppslag

Efter GANT följde ett riktigt prestigeuppdrag som global marknadsdirektör för H&M. Detta företag som alltid hamnar i topp när studenter och andra ska ranka vilket bolag man vill jobba för, eller vilket varumärke som är mest välkänt och välvärdat. Hade någon frågat mig i Linköping om vilket jobb som var det ultimata jobbet så skulle jag tveklöst svarat marknadsdirektör för H&M, samtidigt som jag lutat mot den Anna Nicole Smith-affisch vi snott och satt upp i studentkorridoren. Ett spännande bolag med en mycket stark, och inte enbart positiv, företagsskulptur. Vi var 38 länder på den tiden, med en mångmiljardbudget för marknadsföring. Vi hade lansering i Asien och samarbetade med Madonna, Kylie Minogue, Jimmy Choo, Matthew Williamson, Comme des Garçons, Sonia Rykiel och många fler.

Men trots all glamour, det faktum att det var ett världens välbetalt jobb och att det var många begåvade människor som jobbade där så vaknade jag en dag och kände att det inte var kul längre. Jag sa upp mig för att åka ut och resa. Jag åkte till Indien och yogade, reste genom Afrika på floderna genom Kenya, Tanzania, Zambia, Zimbabwe och Botswana, och tog många långpromenader med vår hund. Efter några månader var det dags för något nytt och istället för stora H&M så blev det lilla, och lila, Pocket Shop.

Ett litet välskött företag som med hög lönsamhet sålde pocketböcker i högtrafikerade områden. Här fanns de bästa butikssäljarna jag jobbat med, samt en enorm passion för litteratur. Efter 2 år sålde vi bolaget till Bonnier, där Pocket Shop fick en trygg framtid och jag började på min nuvarande tjänst som VD för Fiskars i Sverige (där littala, Rörstrand, Hackman, Höganäs Keramik, Royal Copenhagen, Gerber & Buster Boats ingår). Här har jag under drygt två års tid drivit ett stort förändringsarbete, etablerat ett nytt huvudkontor och anställt 85% ny personal och förra året gjorde vi "all time high" gällande lönsamhet och försäljning. Vid sidan av mitt operativa jobb har det också dykt upp ett antal styrelseuppdrag som för mig blivit ett givande sätt att ta min kunskap och erfarenhet till nya sammanhang och få styra bolag från en mer strategisk nivå.

Det har varit en otroligt spännande och kul resa jag gjort jobbmässigt, en resa som aldrig skulle gått att planera i förväg eller bygga på logiska beslut. Jag har låtit känslans intelligens styra. Allra mest stolt är jag dock inte över min s.k. karriär utan över att få leva med en fantastiskt smart, cool, lång och rolig man: min Patrick. Tillsammans har vi rest jorden runt några gånger, stöttat varandra i vått och torrt, skrattat väldigt mycket och skapat ett riktigt bra liv. Vi bor i ett gammalt ombyggt stall på en innergård i Vasastan i Stockholm (byggt av Hjalmar Brantings far), i vår lilla stuga på Runmarö i skärgården dit vi åker året runt, samt i en riad i exotiska Marrakech, Marocko, sedan två år tillbaka.

Vi lever på många sätt ett privilegierat liv. När man summerar sina år så här så låter det onekligen rätt bra. Hade jag läst detta som student hade jag kanske tänkt "Wow!" men idag, 17 år senare, är det vardag. Nyckeln för mig har varit att ha kul, omge mig med bra människor och jobba med produkter och varumärken som jag tycker om. Resten har kommit av sig själv.

Idag är jag 42 år och börjar återigen känna en längtan efter något nytt. Jag vet ännu inte vad det är, men självklart är det dags för en förändring, det kan ju finnas något nytt och ännu roligare runt hörnet. Men framförallt tror jag det är dags att gå in i en ny fas och se vad de kommande 17 åren för med sig. Jag misstänker att det blir något helt annat än vad jag gjort hittills. *To be continued...*

Mitt råd till er studenter är att ha kul och inte ha för bråttom. Självklart ska ni fixa studierna men ni ska även ha roligt under resan. Lär er av gruppdynamiken i klassen och på campus – den sociala kompetensen kommer vara mycket mer avgörande i en framtida karriär än vad studieresultat eller vald inriktning är. Oavsett om man ska jobba med marknadsföring, organisationsförändring eller finans så är mitt råd att försöka välja en bra chef, någon som man kan lära sig något av, och i ett företag där man får möjlighet att växa och testa olika arbetsuppgifter. Det är mycket viktigare att hamna i ett sammanhang som är rätt för ens egen personlighet än att jobba för ett "coolt" varumärke.

Per Sjödel

PROFIL // Per Sjödel

Bor: Stockholm, Runmarö och Marrakech i Marocko

Huvudsyssla: VD Fiskars Sweden AB, Styrelseordförande Identity Works AB samt Styrelsemedlem i Akademibokhandeln AB och Stockmann OY (där Lindex ingår)

Pluggade: Internationella Ekonomiprogrammet, Tyska (examen 97)

På Fritiden: Skärgårdsliv på Runmarö, löpning, yoga, allt som har med Marocko att göra

2014 finaste sommarminne: Lata dagar i hängmattan på Runmarö med bra böcker, en magisk Blondie konsert på Cirkus och en vinlunch på Vanessa Bransons Riad i Marrakech

Motto: "Om det är kul så blir det bra"

Per tillsammans med kompis Emma Wiklund, före detta modell och numera entreprenör.

Intervjun genomfördes med hjälp av alumnusvarige Elin Fahlroth

UPPSKATTA EN SÖNDAG

Söndag. Veckans mest hatade sjundedel. Varför blev det så här egentligen? Var kommer det ifrån, hatet? Från ångesten som så många känner när solens sista ljus övergår i mörker? Sannolikt. Mörkt inne – mörkt i sinne, eller hur är det en brukar säga? Vad grundar sig denna ångest i då? Frågan är simpel, svaren desto svårare. För många handlar det säkert om en inte särskilt skonsam konsumtion av alkohol kvällen innan. För andra om det faktum att det snart är måndag vilket innebär en återvändo till vardagens bekymmer. För vissa finner vi svaret när vi frågar vad de har åstadkommit en dag som denna och får "ingenting" som svar. För de flesta är det nog en cocktail av det mesta. På söndagen tas locket på grytan av och allt får komma ut.

- Upp och hoppa! Börja dagen med en rejäl promenad eller en lätt löptur. Se till att stanna upp då och då för att verkligen supa in naturen och allt den för med sig. Frisk luft och energi nog att försörja en småstad på el i 28 sekunder får du på köpet.
- Skit i allt. Bädda ner dig ordentligt med täcken och ett par extra kuddar. Se gärna till att inte vara bakis, men låtsas som att du är det om någon ringer och vill ha hjälp med att flytta/städa/handla/tvätta/röja undan gårdagens fest. Ladda med några riktigt gripande dokumentärer och njut av att inte behöva göra något annat än att vila upp kropp och själ.

- Ta tag i allt det där som du ständigt skjuter upp. Sortera papper, rensa upp bland gamla bilder på datorn, byt elavtal, ring en vän eller fråga publiken. När allt kommer omkring kanske det inte är livsviktiga saker, men med dem följer ofta ett visst mått av ångest. Gör något åt dem och njut av känslan av att ha ett par punkter avklarade på livets lista.
- Var bakis. Och inte nådigt heller. All rörelse förutom en eventuell krypning till din närmsta porslinsköpp ska vara omöjlig. Känn hur kroppen verkligen gör allt den kan för att trycka ner dig i skiten, såväl fysiskt som mentalt. Framåt kvällen kan du släpa dig upp och sänka ett glas vatten och en kopp buljong. Sen går du och lägger dig igen. Det är ju en dag imorgon också.

Kårallens Fader

När artikeln till höger skrevs var **Robert Mattus** sittande kårhusgeneral och de absolut sista bitarna av det nya kårhuset Kårallen var på väg att falla på plats. Drömmen har kontaktat Kårallens Fader för att få en gnutta nostalgi... och en hel del erkännanden!

- Jadu... Kårallens Fader... Jag är i alla fall en av dem. Vi f.d. kårhusgeneraler får väl anses ha delad vårdnad om den titeln, men vissa avtryck vill jag nog ändå ta åt mig äran själv för (Då tänker jag inte på domare i Draget, som jag för övrigt inte minns så mycket av).

Strax kommer sista biten av Kårhusprojektet på plats

Ja, nu är det inte mycket som fattas innan bygget börjar i Gröna Baljan. I vecka 37 annonserade man i dagspressen efter intresserade entreprenörer. Så just nu kan man tänka sej att anbudet strömmar in. Anbudet skall vara inne före den 29 oktober. Någon gång under vecka 46 kommer köpet att ske.

Kårhusprojektet är inget litet projekt, det startade läsåret 80/81. En person som har varit Kårhusansvarig har anställts årsvis fr.o.m 81/82. Under nuvarande läsår är Robert Mattus Kårhusgeneral. Generalens uppgifter består av att föra hyresförhandlingarna, bevaka det kommande bygget och att hålla studenterna informerade om allt på Kårhusfronten.

LiThe kort om vad Kårhuset kommer

att innehålla

Även du som är etta har väl inte kunnat undgå att lägga märke till den akuta lokalbrist som råder på LiTH. Alla sätter sin tillit till Kårhuset som förhoppningsfullt kommer att lösa stor del av problemet. Funktioner som flyttas till Kårhuset är bl.a.:

- A-Restaurangen
- Studenthälsan
- IC

Dessutom kommer all kårverksamhet att inhysas i Kårhuset. Även sektionsrummen flyttas dit. Längre har det funnits önskemål om mer lämpliga festlokaler än Colloseum. Nu får vi äntligen den efterlängtede Gasqueällaren, och får vår Kårhusgeneral som han vill skulle sektionerna få driva den.

LiThe om Kårhusets ekonomi

Just nu finns det 9 milj.kr i Kårhusfonden. Dessa 9 milj. kr är hop-samlade medel dels från studenterna i Linköping (25kr av kåravgiften), näringslivet, kommuner och landsting. Största bidraget står studenterna för. Nu finns det alltså tillräckligt med pengar i kassan förutsatt att inflationen och prishöjningarna inte blir för stora. Om det skulle bli pengar över kommer dessa att användas till att hålla lokalhyrorna nere.

Hur går då insamlingen till? Näringslivet erbjuder man att köpa ett rum eller en toalett och sätta sin prägel på det köpta. För nuvarande har Robert ca:15-20 rum eller toaletter att sälja. Som toalettköpare kan nämnas LiThe Korv och "Potentia, Förvaltningsbolaget med fräs i".

Byggstartsfesten

Byggstartsfesten som hölls den 31 maj har det rätt delade meningar om. Var det nödvändigt att använda 80.000 kr till en fest för bidragsgivarna till Kårhusfonden? Enligt Robert Mattus var motivet till festen detta: prishöjningar o.dyl. hade gjort att mer pengar behövdes i fonden. Man resonerade som så att de som redan var bidragsgivare antagligen var villiga att bidra med mer.

Måndagsklubb på Brodway

I höst kommer Kårhusgeneralen att starta en Måndagsklubb på Brodway, där lokala band skall ges möjlighet att framträda, allt i Kårhusprojektets anda. Medlemskort till klubben kommer Robert att sälja i Gröna Baracken. Om Du är med i ett band och tycker att det här låter lockande TAG KONTAKT MED ROBERT!!!

Årets Kårhusgeneral heter alltså Robert Mattus. Han är uppvuxen i Jönköping på det Småländska höglandet. Sitt första steg tog han vid 1 års ålder och sin första öl konsumerade han vid den oförstörda åldern av 11år. Gymnasieåren tillbringade han på Naturvetenskaplig linje. Själv tycker han att han är bra på att ge goda råd. För att ge läsaren en liten inblick i hur det kan vara att växa upp i Jönköping bör nämnas att där finns:

flest religiösa/invånare i Svedala
flest knarkare/invånare i Svedala
flest raggare /invånare i Svedala

Men jag då.....

Text: Ursula
Foto: Tommy

Om någon slagit ihjäl sig är det mitt fel – Bottenproppen

Jag tyckte att kårhuset skulle ha ett signum, liksom andra kårhus. Jag har förstått att det funnits kritik mot dess centrala placering för att någon/ några har trillat av eller på den. Det vore kul att veta om den finns kvar.* Att kårhusgeneralerna skulle ha en egen medalj i form av en bottenpropp var också en grej. Som mall stod proppen från mitt handfat och medaljen gjordes i silver. Min handfatspropp återvände aldrig!

Om någon supit ihjäl sig är det mitt fel - Gasquen

Vid projekteringen av Kårallen fanns inte Gasquen och bastun med, då staten inte ville finansiera detta. Efter förhandlingar med byggnadsdepartement så fick vi tillåtelse att bygga dem, men vi var tvungna att finansiera det själva. Kalkylen pekade på 850 000. Thore Gullstrand, VD på SAAB i Linköping, var Kårhuskommitténs ordförande, så jag gick till honom (SAAB hade sedan tidigare skänkt 650 000). Jag erbjöd honom att SAAB skulle få sätta sitt namn på Gasquen och Thore tog sig en funderare. Jag hade hoppats på ett bidrag, men SAAB tog hela kostnaden själva. **Imponerande!**

Om kåren konkat är det mitt fel - Hyresavtal med staten

En stor del av min tid kom att röra hyresavtal och finansiering. Eftersom studenterna skulle ha byggt i egen regi, med insamlade pengar och fördelaktiga statliga lån ansåg jag att hyreskontraktet skulle utformas som om vi byggt huset helt själva. Jag ville också säkra att inte någon överraskande hyreshöjning skulle ske. Det hyresavtal som så småningom kom fram måste vara unikt. Konstruktionen är ett fiktivt bottenlån samt ett topplån och hyran är satt till vad man skulle ha betalat i ränta och amortering om det skulle ha varit ett annuitetslån. Efter 20 år skulle topplånet vara avbetalat och hyran skulle sjunka. Efter ytterligare några 10-tal år är nästa del av lånet avbetalat och hyran sjunker igen. Ett avtal på 60 år med sjunkande hyra. Med tanke på nuvarande ränteläge borde hyran vara löjligt lågt i dagsläget.

Och om någon dött i studentmyteri ...

Alla som skulle finnas i huset skulle också ha hyresavtal och stå för den del av finansieringen som inte kårhusfonden täckte. Alla var glada och nöjda med sina rum och storleken på hyrorna var rimliga. Alla utom LinTek, som med hänvisning till lagstadgad storlek på ett kontorsrum ”krävde” mer yta och fler fönster. Man hotade med att inte skriva på hyresavtal och inte flytta in i huset. Var jag lite arg?

Så till den där ölen som jag enligt artikeln smakade på vid 11 års ålder... Jag kan nog inte förneka det, men väl tillägga att det var lättöl (som på den tiden också kallades öl). När Pappa var bortrest så fick jag vara med och smaka på Mammas goda dryck.

Robert Mattus
Kårhusgeneral 85/86

Visste du att...

- När ritningarna för kårhuset presenterades fick man beskedet att det var för dyrt/stort. Man ändrade då skalan på ritningen så att huset blev ca 20% mindre. (takhöjden behölls dock)
- Då huset står i baljan tyckte några glada typer att det borde förankras med en rejäl ankarkätting. Man lyckades få tag på en sådan men när man skulle hämta den i sin personbil blev man varse att den vägde typ 5 ton. Planen övergavs och det fick bli rep istället. Byggnadsstyrelsen var vansinniga när man hade skruvat igenom plåtarna på taket.

Det finns ingen bild på mig idag som gör mig rättvisa, men jag är i princip oförändrad jämfört med bilderna här intill. Mina då begynnande vikar har utvecklats till något som mer liknar Nordkalotten. Luggen är i nacken så rakhyveln får gå hela varvet, utom hakan (enbart hakan). Nämda ögonbryn (på huvudet) är det enda som vittnar om att jag varit mörkhårig. I övrigt är jag en aning mer spolformad, men ändå vältränad och smidig (om jag får säga det själv). Jag är inte bara en skugga av mitt forna jag utan en förutsättning för min nuvarande skugga.

* Drömmen kan glatt meddela att bottenproppen finns kvar(!) men har flyttats från sin... mindre taktiska... placering från mitten av baljan till en mycket tryggare plats belägen under trappan ner till densamma, där den numera är täckt av ett lock. Till höger kan proppen ses inspekteras av Drottning Silvia på sin ursprungliga placering.

ORDFÖRANDERIET

Pappershanddukarna är slut i hela skolan. De frasiga servetterna som ger skavsår på näsvingarna värderas såhär veckorna efter Nolle-p minst lika högt som en färdigskriven fuskklapp till mikrotentan eller full pott på intertrade (var inte oroliga ettor, ni kommer förstå snart). Det är ett intressant fenomen, för lika givet som att man glömt bort vart cykeln står när man vinglar ut efter en kravall, lika givet är det att man kommer drabbas av den: Nolle-p-sjukan!

Med största sannolikhet är det sista gången nu jag sitter här och snörvlar för glatta livet några dagar efter La Grande och det börjar nästan kännas sentimentalt. Det är nu, i början av det fjärde året, jag kan sitta och tänka tillbaka på min första nolle-p-sjuka. Året var 2011 och en tre år yngre version av mig skulle börja studera i Linköping. Jag hade precis som några av er nu inte någon bostad och fick den första veckan bo på en madrass under en kompis skrivbord i dennes korridorsrum. Det var trångt och svettigt men framför allt otroligt kul. Intrycken strömmade in i snabbare takt än den ljumna Åbron som annars var en trogen följeslagare på de sensommarljumna basecampsen(?). Tiden gick som bekant fort och rätt var det var så satt man där på första föreläsningen efter nolle-p och lyssnade på Hans Sjögren när han rätt var det var stannar upp; ”Om man koncentrerar sig riktigt noga kan man faktiskt undvika att nysa och snörvla”. Det kunde vi inte.

Det är lustigt när man ibland reflekterar tillbaka på tider som svunnit, hur det är dessa små intryck som etsar sig fast någonstans där uppe i hjärnan. De små ”mikrominnena” bygger dock en grund till den helhet som man genom att koppla samman dem skapar. Många minnen av det slaget har jag nu samlat på mig och jag ser fram emot att samla på mig hel drös till under detta sista år. För såväl nya som gamla studenter innebär ett nytt läsår nästan obegränsade möjligheter att hitta på nya saker. Nu har vi precis sökt personer till några av våra utskott, senare i höst är det styrelseval vilket ni kan läsa mer om i denna tidning och hela tiden kommer det upp nya saker att engagera sig i, projekt att starta eller aktiviteter att delta i. Vill man, finns det alltid något nytt att göra eller människor att träffa och det är verkligen en stor del av charmen med att studera. Med det sagt uppmanar jag verkligen alla att göra det bästa av varje dag, lyft blicken och var uppmärksamma, för annars händer det att man hajar till och inser att en vecka flutit förbi utan ha givit något avtryck alls. Av den anledningen är det nu dags för mig att runda av, dels för att ge er chansen att göra något vackert av denna dag och dels för att jag åter igen måste gå på jakt efter nya näsdukar!

Erik Falk,

Ordförande ELIN

Ekonomiföreningen
Linköpings unive
Kårallen, Univers
581 83 LINKÖPI

DET LEGENDARISKA STYRELSEVALET

POSTER DU BÖR SÖKA

Ordförande

Att vara ordförande handlar mycket om att forma sitt eget år efter hur man väljer att ge uttryck för den ledartyp man är. Det kommer sedan återspegla hur allt man gör går till, från styrelsemöten och konferenser med andra skolor i landet till utekvällar på plåtå. Uppgifterna grundas i att man delar det ekonomiska ansvaret för föreningen med skattmästaren och är ytterst strategiskt ansvarig för föreningen i helhet. Utöver dessa två formella men otroligt viktiga delar har man även det, enligt mig, kanske viktigaste uppdraget: att samordna styrelsens arbete. Det innebär att lära känna de människor du har omkring dig i styrelsen, dess utskott och projektgrupper för att förstå hur varje individ fungerar i olika situationer och arbetsförhållanden. Det innebär ett stort ansvar men jag lovar att man utvecklas något enormt som människa under tiden. Är du lite nyfiken och helt enkelt undrar mer är det bara att ringa, maila eller ta tag i mig i skolan så svarar jag på alla frågor!

Ordförande Clubutskottet

Som ordförande för ELIN Club är det du som ser till att alla ekonomer på Linköpings universitet ska få den roligaste tiden här tillsammans. Det är du som kommer ha det övergripande ansvaret E-pub, ELIN Club, NH-gruppen och Plåtågruppen. Alla dessa delar inom Club har som syfte att skapa en härlig ekonomgemenskap så att alla ekonomer lära känna varandra utanför föreläsningssalen. Vi styr roliga evenemang som blandar alla årskurser så väl som REK och SPREK genom olika event som täcker allt ifrån pubar, fester, resor, sportevenemang och sittningar.

Ordförande för Marknadsföringsutskottet

Marknadsföringsutskottet ansvarar för hur föreningen når ut till företag, potentiella studenter, våra medlemmar samt övriga studenter på universitetet. Som ordförande för utskottet innebär detta i praktiken att ansvara för ELINs facebookside, instagramkonto och representera föreningen på SACO-mässan i Stockholm.

Dessutom finns det mängder av roliga projekt som genomförs i utskottet, bl.a. civilekonomväskan, hemmissioneringen, ekonomernas fotokatalog, instagramtävlingar samt att ta fram marknadsförings- och föreningsmaterial såsom ELIN-godis, pennor, tröjor, märken och affischer till olika evenemang.

Denna utskottsortdförandepost har en väldigt kreativ och social prägel. Så känner du att du vill få utlopp för din kreativa sida är det ordförande för marknadsföringsutskottet du ska söka!

Skattmästare

Som Skattmästare i ELIN vilar ett tungt ansvar på dina axlar då du tillsammans med ordförande är både firmatecknare och ytterst ansvarig för att föreningens ekonomiska ställning förvaltas på bästa sätt. I praktiken innebär detta att det är du som lägger fram föreningens budget samt arbetar för att den hålls. Som Skattmästare är därför noggrannhet och tålmod två viktiga egenskaper. Dessutom är det fördelaktigt att ha erfarenhet av redovisning sedan tidigare, men det ska inte ses som ett krav. Året som Skattmästare är mycket intensivt, utvecklande och en bra start på en framtida karriär inom redovisning eller revision.

2:e vice ordförande med näringslivsansvar

Näringslivet utgör en av ELINs tre grundpelare. Som 2:e vice ordförande med näringslivsansvar så ingår man i ELIN's presidium, som har det strategiska ansvaret för föreningen. I början av tillträdesperioden så skapas vision samt målbild för verksamhetsåret, tillsammans med ordförande och 1:e vice i föreningen. Min post som 2:e vice ordförande i ELIN innebär huvudsakligen att jag har yttersta ansvaret för föreningens kontakter med näringslivet. Jag koordinerar och utvecklar dessa, framförallt på ett strategiskt plan. Detta innebär att jag tillsammans med näringslivsutskottets ordförande och vår företagsgrupp, arbetar för att ge alla medlemmar en bättre inblick i företagsvärlden. Jag har ett budgetansvar över TEAM tillsammans med ordförande och skattmästaren i föreningen, och Årsbanketten ligger även på mitt bord.

Ordförande för Näringslivsutskottet

Som ordförande för näringslivsutskottet har du hand om företagsgruppen som består av varje enskild samarbetspartners kontaktperson. Det är också du som anordnar spännande gäst- och lunchföreläsningar. Inom posten ingår även några projekt/event som: case- och excelskolan, Case Academy och KPMG International Case Competition. Utöver detta är du även sponsoransvarig inom ELIN och andra utskott vänder sig till dig för hjälp med det. Varje vår är det också du som tillsammans med 2:e vice förhandlar fram nya avtal med våra samarbetspartners. Att vara ordförande för näringslivsutskottet är oerhört utvecklande och kul och man lär känna väldigt mycket folk både på företag men också på campus

Hej kära ELIN-medlemmar!

Höstvalet närmar sig och här kommer en kort presentation av de styrelse-och förtroendeposter som skiftar. Håll utkik på ELINs hem- och facebookside då mer information om valet kommer komma under hösten!

Med hopp om att se er alla på valmötet den 27:e oktober,

Robin Hermansson,
Ordförande Valberedningen

Informationsansvarig

Att vara spindeln i nätet är en perfekt beskrivning på hur det är att vara informationsansvarig (eller "info") i ELIN. Genom att förmedla all information i föreningen får jag en bra inblick i samtliga utskott. Infos främsta arbetsuppgifter är att sköta medlemshanteringen, upprätta dokumentationen i samband med möten och skicka ut ELIN-News som är ekonomernas nyhetsbrev. ELIN-News skickas ut varje vecka till alla våra medlemmar och där kan du läsa om alla spännande projekt som är på gång vilket kan vara allt från roliga fester till unika gästföreläsningar. Får du inte ELIN-News? Maila info@elin.se så löser jag det!

Ordförande för Internationella utskottet

Som ordförande för internationella utskottet är ditt största ansvar att främja ELIN-medlemmars integration med andra kulturer och länder. Tillsammans med ditt utskott anordnar du mingelkvällar och föreläsningar som ger medlemmar vägledning i möjligheterna till utlandsstudier och internationella praktikplatser. Du fungerar som kontaktperson för SMIO och upprätthåller kontakten och samarbetet med LaCuX. Ditt största event är Play for Charity; ett dagsevent, där vi samlar in pengar till välgörande ändamål. Ditt utskott kommer vara influerat av många olika kulturer och stor del av utskottsarbetet görs på engelska. Du kommer ha extremt roligt och lära känna många underbara och drivna personer. Är du sugen på att integrera med övriga världen utan att lämna campus så är detta posten för dig.

Chefredaktör för Drömmen

Drömmen är sektionstidning, tillika vardagsljus, för de trogna studenterna här på ekonomprogrammet. Tidningen, som är stadigt utgiven sedan 1971, utkommer fyra gånger per år och syftar till att uttrycka ekonomstudenternas intressen i medias allra ädlaste form. Som chefredaktör för denna (typ) helgonförklarade pappersprodukt har du näst intill fria händer till att forma tidningen efter ditt personliga tycke. Som ansvarig utgivare, och chef över din egen toksköna redaktion, är det upp till dig att välja, och blanda, de ingredienser du anser skapar den gryta som representerar din version av Drömmen. Frågor, tankar, funderingar? Hugg tag i mig, ring mig eller maila på drommen@elin.se. Frasen "jag jobbar inom media" klingar högt på plåtå!

Utbildningsbevakare

Utbildningsbevakarna är ansvariga för den kvalitativa utbildningsbevakningen som bedrivs med hjälp av kursvärdarna, där man kontinuerligt utvärderar varje avslutad kurs för alla årskurser i utbildningen

Representanter till Staben för TEAM

Rollen som projektledare för TEAM är otroligt spännande. Tillsammans med 3 andra personer kommer du under ett år att utgöra stommen i projektet. Under din tid kommer du dels få genomföra rekrytering till *Dreamteam 2015* samt lägga grunden kring hur mässan ska komma att se ut. Som projektledare kommer din arbetsbelastning att variera under året. Belastningen är relativt hög i uppstarten men lugnar sig relativt snabbt efter det att ni rekryterat ert dreamteam. Efter sommaren stiger arbetsbelastningen snabbt håller i sig fram till mässan. Du kommer få uppleva ett sjukt kul år fyllt av bra erfarenheter, jag säger sök!

Du bör vara:

- Motiverade till att förbättra TEAM
- Motiverad till att jobba med nya människor
- Motiverad till att få nya erfarenheter

Så går valet till!

*Viktiga datum att hålla koll på i höst!**

13:e Oktober – Ansökningsperioden börjar

Du kan nu skicka in din ansökan på hemsidan, elin.se. Parallellt med ansökningsperioden inleder valberedningen löpande intervjuer med de ansökande. Valberedningen nominerar den personen dom tycker sig vara bäst lämpad till posten baserat på sina intervjuer.

27:e Oktober – Valmöte

Ansökningsperioden och intervjuperioden är över! På mötet får alla sökande få en chans att presentera sig själva och svara på lite frågor. Valberedningen presenterar även sina nomineringar.

28:e Oktober – Motkandideringen börjar

Du kan nu motkandidera till samtliga poster. Du söker på samma villkor som de andra kandidaterna, men blir inte intervjuad och missar chansen att presentera dig på valmötet. 4:e November – Motkandideringen slutar och röstningen börjar! Kandideringen är över, och det går nu att börja rösta! Rösta gör man i ELIN:s expedition genom att gå dit, fylla i en valsedel och lägga i röstlådan.

17 November – Röstningsperioden slutar!

Samma dag presenteras de nyinvalda på ELINs årliga höstmöte.

1 Januari – De nya styrelsemedlemmarna och förtroendevalda kliver officiellt på sina nya poster!

**Viss reservation för att datumen kan ändras*

Hej!

Först och främst vill jag välkomna alla nya ettor till Linköping och tacka alla inblandade för ett väldigt lyckat Nolle-p även i år. Jag vill även välkomna tillbaka alla andra och jag hoppas ni har laddat batterierna över sommaren för en fartfylld höst. Den nya företagsgruppen har nu officiellt tillträtt och tillsammans kommer vi att jobba hårt för att erbjuda er alla spännande möten med våra samarbetspartners. Denna höst kommer fokus att ligga på case men framförallt casetävlingar. Inom en snar framtid kommer ni kunna söka till både KPMG International Case Competition och Case Academy. På dessa kan ni samla värdefull kunskap inför framtida arbetsintervjuer, där case ofta är inkluderade på något sätt. Håll utkik i ELIN News samt på hemsidan för anmälningar till alla våra events. Ettor glöm inte att ni också är välkomna på våra events trots att det känns som om arbetslivet är långt bort!

Ha det gött!

**Ordförande
Näringslivsutskottet
Gustav Bogered**

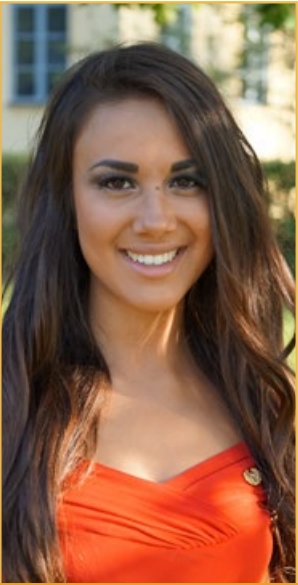
På't igen!

Nu när terminen dragit igång på riktigt efter ett fantastiskt Nolle-P vill jag välkomna de nya ekonom-ettorna till vår stora ekonomfamilj! Då vi börjat en ny termin innebär det även att år det även dags för oss i Club att ta in lite fler sköna människor till Clubutskottet! Vi håller på för fullt att välja in nya projektledare för våra kommande evenemang så som Hermiddagen, Åre-resan och sittningen Nolle-P Reunion samt utskottsmedlemmar till E-pub, NH-gruppen och Platågruppen.

September har redan hunnit bjuda på terminens första eminenta E-pub som gick i amerikansk anda under ledning av E-pubs ordförande Sebastian Süllman. Vi vill även tacka alla duktiga ettan som anordnade Tackfesten för alla faddrar som varit med på Nolle-P 2014!

Hösten har många roligheter att bjuda på så vi i Club hoppas att få se dig på våra evenemang!

Kramar!!

**Ordförande Club
Linn Behrmann**

En dammiddag, kravall & ett julbord.

Efter ett magiskt Nolle-P som avslutades med att grymma Nollan blev en välförtjänt etta, har Players nu siktet inställt på den heta, beryktade Dammiddagen. Den 15 november anordnas en oförglömlig middag som en ekonompingla bara inte får missa! En kväll som fortsätter på dansgolvet, in på småtimmarna och blir till en kväll vi sent kommer glömma.

Players stolthet och vinterns största och stökigaste kravall, Luciakrabbalen äger rum den 6 december. Vardagliga Kårallen förvandlas till en enorm festlokal kvällen till ära och här får vi även dansa loss till ett känt band som än så länge fortfarande är hemligt...

Närmare jul, 17 december, är det dags för julbord på Playos Julmys. En liten tillställning där vi äter, dricker och umgås med våra kära ekonomvänner en sista gång innan jullovet sätter fart. Vem får mandeln i gröten och vem får en klapp av tomten?

**Ordförande
Players
Jessica Liljestränd**

Hej!

Efter två veckors sjukt roligt Nolle-P, med slipsen runt huvudet, så har jag förflyttat mig till universitetets börssal för att avverka mitt sista år på civilekonomprogrammet.

Med facit i hand och arbetsmarknaden på andra sidan tröskeln vill jag passa på att ge er nya studenter några tips som jag tycker ni ska ta med er nu när Nolle-P är över.

Engagera er i olika aktiviteter utanför skolan. Oavsett motvind - Studera hårt. Gå på TEAM. På TEAM så får du chansen att träffa företag, skapa en relation med dem, samt få svar på alla frågor som du har redan nu (gå dit, snylta pennor och godis annars!).

Och när bladen börjar falla till marken och solen börjar gå ner tidigare om dagarna är det den 8 November dags för ELIN's Årsbankett, ett event som ligger på mitt bord som kommer lysa upp er tillvaro.

Vi ses på TEAM!

**2:e vice ordförande
Alexander Booson**

Hej alla härliga ekonomer,

Nu är det höst i luften och majoriteten av er har förhoppningsvis kommit in i vardagsrutinerna igen efter utlandsterminer, ett händelserikt Nolle-p, fester, kravaller och tentor.

I marknadsföringsutskottet har vi avslutat projektet med nya Civilekonomväskan och planerar inför alla kommande höstprojekt såsom ekonomernas fotokatalog, SACO-mässan i Älvsjö, Drömmen, instagrameävlingar och mycket mer. Vi är även i full gång med att rekrytera nya utskottsmedlemmar till marknadsföringsfamiljen, vilket kommer bli klart i början av oktober och är superspännande!

Glöm inte att likea ELIN på Facebook eller följa oss på Instagram under namnet ELIN_!kpg för att kunna ta del av all rolig och nyttig information om vad som händer oss ekonomer på LiU.

Kram på er!

**Ordförande
Marknadsföringsutskottet
Sophie Hesseborn**

Nu är det dags igen, mina kära ELIN-puppor.

Vissa tycks anse att hösten är en deppig årstid, den smyger sig sakta på oss och snart kommer vi inte minnas något annat än regniga och blåsiga cykelfärder till skolan som suger lusten ur oss. Men det ska jag säga er, att det finns ingen årstid som skriker motivation och prestation så mycket som hösten gör. Nu är sommarens festligheter ett avslutat kapitel och det är det dags att börja på nytt. Jag har, likt många andra, blivit smittad av den härligt motiverande höstandan och Internationella utskottet går för fulla maskiner. I höst kommer vi fokusera mycket på utlandsstudier och praktikplatser utomlands. Snart är det dags för några av er att gå vilse i allt vad utlandsstudier heter. Vi ser fram emot att gå vid er sida och hjälpa er hitta rätt. Som gräddes på moset: Till er som snart är klara med era studier, får vi lov att fresta med lite internationella praktikplatser? Vi ses i höstmörket.

Hälsningar InternationEllen

**Ordförande
Internationella Utskottet
Ellen Varvne**

Hej!

Nu har terminen kommit igång på riktigt och vi har alla återhämtat oss från ett grymt nolle-p. I somras kom jag tillbaka till Sverige från ett fantastiskt år som utbytesstudent i Montpellier, Frankrike. Jag har nu klivit på som ordförande för utbildningsutskottet vilket ska bli riktigt roligt och jag ser fram emot mitt sista år här på Liu.

Vi söker nu efter kursvärdar till alla klasser i ettan så passa på att sök om du känner att du vill vara med och påverka vår utbildning. Snare ska vi även rösta fram årets pedagog som innebär att du har möjlighet att nominera en utav våra lärare som förtjänar detta pris.

I mitt utskott planeras även lite smått och gott som kommer att hända under terminen så håll ögon och öron öppna!

Kram!

**Ordförande
Utbildningsutskottet
Frida Dalros Skold**

01. EN
LÄRARRÖST

YOU THINK
YOU KNOW
MEHRAN?

Vilka är de egentligen? De som
står längst fram på föreläsningarna
och talar. Visar grafer, diagram och
formler... Läser lagtexter och förklarar
teorier.

För att få chansen att lära känna
lärarna lite bättre har Drömmen
öppnat dörrarna för att de ska få
prata om något annat än sina ämnen.

Inför det här numret fick *Mehran
Noghabai* helt fria händer att
disponera 900 ord efter eget tycke.

Utan direktiv, utan uppmaningar, utan
restriktioner. Här till höger följer hans
bidrag.

EN LÄRARRÖST

MEHRAN NOGHABAI

1. Elins makt över alla nollor och ettor

90-talister är födda in i en virtuell värld präglad av spel. För dem är det ändlösa äventyr och äkta ära som räknas. Det som äger väger. Studier på ett universitet framstår som vistelse på ett fängelse, där ett avtjänat straff ska leda till ett högavlönat arbete. Studier blir intressanta men som ett uthållighetstest, eller i vissa fall en utmaning. Ett "prison break"-projekt. Frågan är om vi skulle kunna erbjuda dem ett jobb och en karriärmöjlighet under och vid sidan av ordinarie program? Skulle ELIN kunna utveckla ett system, eller program, som tog hand om alla transar, inkl studenternas "transferable skills", dvs generiska kompetens? I det här fallet förmåga att skifta roll; påverka, fatta beslut och styra över ett företag som är alldeles eget? Ett företag som äger (t.ex. ett tempel) och en väg som snabbt leder ut, in och uppåt (typ en studieaccelerator)?

2. Edutainment the way out from the Kingdom of shadows?

LiU är ett ungt universitet som tycks vilja förbli evigt ungdomlig. Vägen dit pryds med fantasi- och seriefigurer på stålballkar istället för marmorbyster på pelare. LiU är dömt till att vara innovativt på ett udda och okonventionellt sätt. Skapelser av succéer som I-linjen, D-linjen och PBI på läkarprogrammet till trots lever LiU i skuggan av de stora drakarna, och lär göra det om inget dramatiskt eller snarare dramaturgiskt inträffar i verksamheten. Kanske ligger ett genombrott i det pedagogiska språng och excellenta lärmiljöer i att låta en sektion som ELIN ta hand om den tredje uppgiften, nämligen att kommunicera resultatet av sin forskning med omvärlden i underhållande former. T.ex. offentlig redovisning (presentation och försvar) av uppsatser inför en hård men oberoende jury. Först på låtsas, t.ex. som återkommande teaterföreställningar, TV-drama eller thriller och sedan på riktigt. Att låta lärande med underhållning dela cell med varandra och skapa en känsla som står över både tro och vetande.

3. Sekterna och kampen om makten mot dödsreliker: Who gives a F?

Det finns en rik kulturtradition på LiU och ett äkta sökande efter festen med ett stort F. Vart man än går möter studenter som delar ut flyers och säljer event. Studenter i overaller (arbetare och undersåtar) och sektionsledare i frack (chefer och mästare). En del bär på medaljer. Man häcklar och sparkar på tidigare seklers överheter; aristokrater, riddare och frimurare. Blickar man ner i avgrunden så blickar den tillbaka. Med ett getöga. Hur skulle reliker låta om de fick sparka tillbaka och hur skapa nya? På vilket sätt har du förtjänat din vita mössa, "junge Herren und Damen?"

Kan du påverka ditt samhälle med din teater? Skulle din chef vilja läsa din uppsats? Skulle du vilja veta var du står kvalitetsmässigt på marknaden? Kan du lysa på ett andra sätt än genom examen? Skulle du kunna göra ett nummer av själva redovisningen av uppsatsen, typ klara en riktig nollning, alldeles innan examen? Vågar du ta ett F av den som ger ett F? Tja, om playen, platsen, priset och tiden är rätt och att poängen räknas. Att bäras ut på ett flak till vraknäste kan inte vara så svårt. Dessutom får vi veta om en Drag kultur går an på en arbetsplats eller om den stannar på cabaréer. Och om en svensk studentikos stil fungera utanför sin miljö. Nollhypotesen är: There's no business like show business administration.

4. Salmon Temple – A Super Class or An Open Season for Talents who Dare?

Det som är viktigt i ett samhälle bygger man tempel åt. De kan vara katedraler eller skyskrapor. Nu lever i en tid när ekonomi är den centrala frågan vilket ger ekonomer en central roll. Vi har att göra med ett utvalt folk med ett särskilt ansvar men som gärna beskylls för att orsaka kriser genom sin girighet och försåtliga försumlighet. Tempel ska vara gåtfulla platser; fyllda med sinnrika konstruktioner, skatter och faror. De kräver sina offergåvor och tribut av sina besökare i utbyte mot frihet eller frälsning i form av titlar och troféer.

5. All days, all knights, all the way!

Salomon Temple, är den största av dem alla. En idé som vägrar ge sig trots att den bragts två gånger på fall. Ett spökskepp väntande på en ny besättning vid en kaj och med kanoner redo att spruta ut nya stjärnor upp i himlen. De hårt nagelfarande fariséerna får motsvaras av en granskande jury. Av akademiker och praktiker. "Butchers" och "Barbers" beredda att säga eller hyvla bort det som inte hör till verket. Demoner och änglar, kufar och uvar bland publiken med relevanta kunskaper i ämnet vilka annars skulle tycka en massa på nätet eller häckat uti buskarna. Utanför väntar fiskmånglarna i form av konsult- och rekryteringsföretag som handlar med talanger utifrån ett marknadsmässigt värde. Ett studentdrivet tempel uppfyller krav på industriell skalbarhet, programmerbarhet och möte med och vård av företag från dag ett. Ett äventyr som bär hela vägen.

Vad brinner London för? – Möte med den engelska patienten

Om vi vill veta var skåpet ska stå och var denna svenska nytolkning ytterst hör hemma så får vi bege oss till hjärtat av London och möta dess engelska patient. Det sägs att Thames är renaste flod i Europa och den som kontrollerar den kontrollerar såväl London, Brittan och en stor del av världen. Såsen är klar. Det är bara att tillsätta lax. I form av sponsorpengar och drivna studenter med längtan efter "a grand slam homerun".

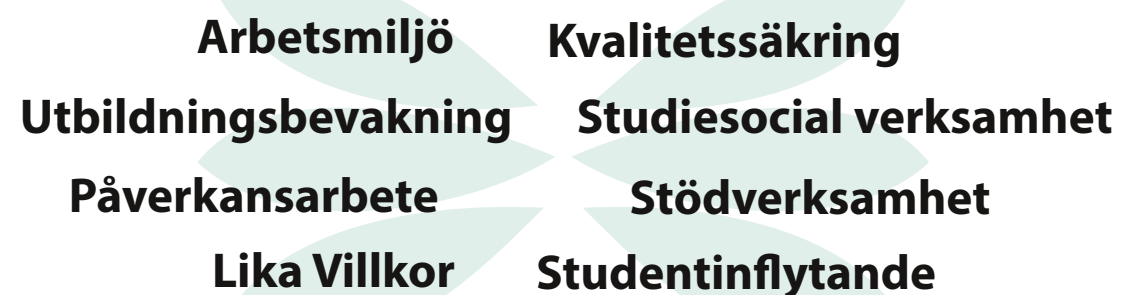
Studentkåren för utbildningsvetenskap
och filosofisk fakultet vid Linköpings
universitet

Hej student!

Det är vi som är StuFF! Som din studentkår är vår främst uppgift att bevaka och driva utbildningsrelaterade och studiesociala frågor. Vi representerar dig och dina åsikter när det kommer till att påverka universitetet i den riktning som du som student önskar!

Vi jobbar helt enkelt med att din studietid ska bli så bra som möjligt och för att studenternas röster skall få vara med överallt på universitetet!

Vi jobbar kontinuerligt med:

Vi är representanter för nästan 13 000 studerande vid universitetet, eller närmare bestämt för dig som antingen studerar utbildningsvetenskap eller vid Filosofiska fakulteten. Genom kårens existens och rättigheter till opinion får vi ett mycket starkt inflytande över vår studietid och vårt universitetet.

StuFF är demokratiskt uppbyggd organisation baserad på alla studenters rätt och vilja att engagera sig och påverka! Vi hoppas att just du vill vara med och stötta oss genom ditt medlemskap och på så sätt vara med och göra skillnad i framtiden!

Spana in oss på sociala medier!

/StudentUnionStuFF

@stuff_liu

@stuff_liu

Bli medlem här:

Eller gå in på
www.medlem.karservice.se

Din åsikt är viktig!

Som kår stöttar vi er studenter genom att fungera som stöd och hjälp. Vi jobbar både på individnivå, med sektioner och med olika studentföreningar. StuFFs främsta uppgift är att företräda alla studenter för att påverka universitetet i den riktning som ni studenter önskar.

Det kan handla om allt från studieplatser på campus, bibliotekens öppettider, vilken typ av studenthälsofunktioner som skall finnas, till åsikter om priser på restaurangmat eller innehållet i just din kurs.

För att få allt detta att snurra runt engagerar sig ett hundratal studenter, nästan alla vid sidan av studierna. Att vara engagerad i din sektion innebär till exempel att du hjälper dina studiekamrater mot en bättre och roligare studietid.

Tänk på att du alltid kan vända dig till oss i kåren med frågor och problem. Tänk också på att ingen fråga varken är för liten eller för stor. Så ta kontakt med oss, för din åsikt är viktig!

För att hålla dig uppdaterad om
all aktuell info rörande din
studentkår, besök vår hemsida!

www.stuff.liu.se

Vad är hemma för dig?

Ny stad, nya möjligheter. Men lika ofta som Bingolotto byter programledare hör man någon som glatt säger att de ska åka "hem" i helgen. Detta trots att större delen av året spenderas här. Hur lång tid tar det, och vad krävs egentligen, för att man ska definiera något som sitt hem? Drömmen skickade ut sin undercoverreporter, under pseudonymen "UF-Frida", för att reda ut saker och ting. Här berättar Drömmens läsare vad som är hemma för just dem, när de känner hemlängtan och vad de gör för att för att dämpa den!

Selma "Fisen" Grahn, bosatt i Linköping sedan ett år tillbaka. Hemma för mig är flera platser. Där jag kan dricka mitt morgonkaffe, har människor att skratta med, och där jag känner mig trygg. Hemlängtan känns som något "läskigt" men samtidigt bra. Även om man längtar hem, vet man innerst inne att man är på osäker mark och gör något utöver det vanliga. Kanske är man på en resa eller bara ute och orienterar i skogen. Jag känner sällan hemlängtan, men ibland när man är i en ny situation och känner sig otrygg smyger sig känslan på.

Oskar Frisell, nyinflyttad. Hemma är en känsla. Trygghet och värme, sen var det är ganska flyktigt. Hemlängtan känner jag när jag saknar den tryggheten och känner mig osäker. När jag känner hemlängtan så blir jag nedstämd och söker trygghet där den går att finna.

Kewin Famzén, bosatt i Linköping sedan ett år tillbaka. Hemma för mig är olika platser, främst är det där jag bor och lever men hemma är också där jag växte upp där det finns många minnen.

När jag har varit borta från min familj en längre tid känner jag hemlängtan. Även när man har varit bortrest och är på väg tillbaka till Sverige så kan jag känna en grov hemlängtan för då vill jag bara komma hem på direkten och hoppa över själva resan hem.

Jesper Ny, bosatt i Linköping sedan 4 år tillbaka. Hemma för mig är där man helt kan ta det lugnt och vara sig själv till 100%. Jag känner hemlängtan när klockan är 18. Man sitter i ett grupprum med dåligt syre och magen skriker efter snabbmakaroner och köttbullar. Hemlängtan känns...svårt att förklara men det är som om man vill till den platsen som man känner är ens alldeles egna.

Caroline Berndtson, nyinflyttad. Hemma för mig är när man kan slappna av och man har något som jag kan kalla mitt typ ett rum eller en säng eller liknande. Hemlängtan brukar jag inte känna så ofta mest när jag väl kommer hem och träffar någon hemifrån då brukar jag känna hur mycket man saknat att vara hemma. Hemlängtan känns bara som en väldigt stark saknad.

David Sundström, nyinflyttad i Linköping sedan ett år tillbaka. Den generella uppfattningen om mig är nog att mitt hem är tapetserat med intressanta fakturor och att mina kläder är uppdelade i debit- och kredit-högar istället för ren och smutig tvätt. Utöver det kanske ni tror att jag har en vattentät TV-skärm i duschen som ger mig senaste informationen från börsen. Det är inte sant.

När jag lämnar universitetets inspirerande lokaler, byter jag ut doften av nyprintat papper mot doften av bensin i Skäggetorp. Då lämnar jag också min hjärna och börjar följa mitt hjärta. Som ordspråket säger; *your home is where your heart is*.

I mitt hem finns det oftast nybakade bullar och små uppmuntrande ord från min mamma i Degefors. För mig har det varit viktigt att ta med en bit av Degefors till Linköping och därför har jag ärvt mammas fina blomgardiner som tidigare hängde i mitt barndomshem. De påminner mig om söndagspannkakor och hallonsaft. Hemlängtan för mig är inte bara att ligga och snyfta efter Värmland på kvällarna. Det är en stolt känsla, och det är okej. Det är okej att ringa sin mamma eller familj när man Degefors snyftar en onsdagskväll, det är okej att andas in doften av sin gamla GAIS-tröja som är signerad av Glenn Nylén. Det är okej att göra pannkakor och lyssna på Trazan och Banarne om det får dig att må bättre. Skäms inte för ditt ursprung. Låt tårarna rinna... och sätt på en sorglig låt istället.

This year, 16 selected students will have the the unique opportunity to expand their network within Londons top Investment Banks and Financial Institutions

This is your chance.

LONDON INVESTMENT BANKING WEEK

www.borsgruppen.se | 3-8 November 2014

Apply to our e-mail:

borsgruppen.london@gmail.com

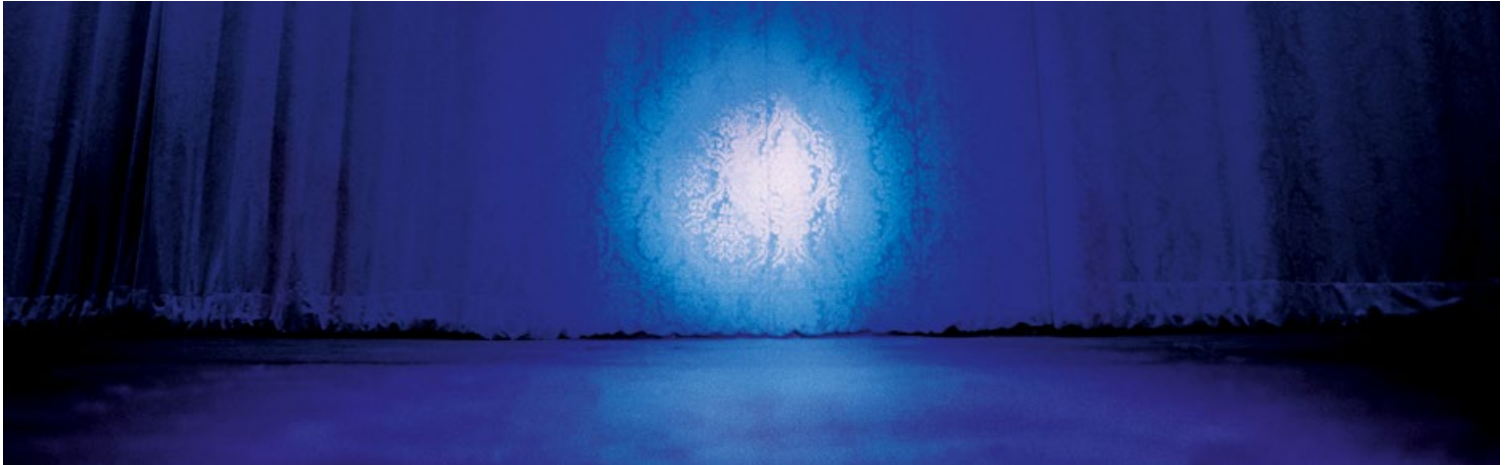
no later than the 5th of October

Prel. Price : 2900 SEK (includes flight, accomodation and breakfast)

Deloitte Talent HT 2014

Har du det vi söker?

26-28 november 2014
Rehnsgratan 11, Stockholm

Nya talanger i rampljuset

Läser du till skattejurist, ekonom, civilingenjör eller systemvetare? Vill du uppleva tre oförglömliga dagar där du får träffa studenter från hela Sverige, jobba i team och bli inspirerad av Deloitte's medarbetare?

Under Deloitte Talent får 30 studenter tillsammans utveckla sina erfarenheter genom att lyssna till interna och externa föreläsare, delta i workshops och lösa verklighetsbaserade case.

Ett perfekt tillfälle att lära känna Deloitte's verksamhet och företagskultur, samtidigt som du får chans att utvecklas som person.

Ansök senast 9 november 2014

För att ansöka till Deloitte Talent ska du ta examen under 2015 eller 2016. Bifoga cv, dina betyg och en motivering till varför du vill delta. Mer information och hur du ansöker hittar du på mycareer.deloitte.com/se.

Missa inte chansen att medverka vid Deloitte Talent HT 2014 och ingå i ett av Sveriges mest spännande nätverk! Kostnad för resor och logi står Deloitte för.

Frågor?

Har du några frågor är du välkommen att kontakta Lisa Ericsson, lericsson@deloitte.se.

Deloitte.